

עת"מ

בית המשפט המחוזי חיפה
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

העותרים

1. דויד הרט 303592653 חבר מליאה מ.א. חוף כרמל
 2. עינת חכים 066029752 יו"ר הנהגת הורים היישובית עתלית
 3. יפתח כהן 053236121 חבר מליאה מ.א. חוף כרמל
 4. הגר מדר 025379611
 5. סהר וילן 027368059
 6. ענת אפוטה 037035664
 7. תמי שמואל 011261781 חברת מליאה מ.א. חוף כרמל
 8. ירון שמואל 024447559
 9. עידו כץ 300147139
 10. קובי תורג'מן 036120384
 11. דני וייצחוב 307025551
 12. מיכל מולד 032810830, חברת ועד מקומי עתלית
 13. יעל לבאי 034821629, יו"ר הנהגת הורים בית ספר משעולים
 14. אסף בכור 025520404, חבר מליאה, מ.א. חוף הכרמל
 15. רותי בנין 055419527
 16. גלבע אלן מספר ת.ז. 029548153
 17. ירן יוהנסון מספר ת.ז. 302232087
 18. עידו מולד 032820938 חבר הנהגת ההורים היישובית עתלית
 19. משה בן סימון, 036093870 חבר ועד מקומי עתלית
- באמצעות ב"כ עו"ד הרן רייכמן מ.ר. 34974, רחוב האלון 26, תמרת.
 טל' 0505657157; דואר אלקטרוני law.haran@gmail.com

נגד -

המשיבים:

1. מועצה אזורית חוף הכרמל
2. ראש מועצה אזורית חוף כרמל, מר אסיף אייזק
3. סגן ראש מועצה מקומית חוף כרמל, מר אושר וקנין
4. מ"מ וסגן ראש מועצת חוף כרמל ומחזיק תיק חינוך, מר רפי אבני
5. המשיבים 1-4 באמצעות יועמ"ש מ.א. חוף הכרמל או מי מטעמה
6. משרד החינוך
7. שר החינוך, מר יואב קיש
8. המשיבים 5-6 באמצעות פרקליטות מחוז חיפה ועד מקומי עתלית
9. יו"ר ועד מקומי עתלית, מר איתי שפרן 039552930
10. המשיבים 7-8 מצורפים כמשיבים פורמליים, למקרה ובו תדרש התייחסות של מי מהם לאור תגובות המשיבים
9. איילת אביוב ת.ז. 307133173
10. אביטל זיגמן ת.ז. 31114366
11. מוריה ראובן ת.ז. 205799356
12. ולריה חייבי ת.ז. 309371946
13. מגל רחל כהן ת.ז. 200612208
14. מישאל מנגמי ת.ז. 300603321
15. המשיבים 9-14 באמצעות עו"ד יעל טישלר מ.ר. 37587
16. רחוב כנפי נשרים 15, ירושלים.
17. טלפון נייד: 0524-322449 דואר אלקטרוני: yael@yael-t.co.il

החלטה
 ט"ז תמוז תשפ"ו, 01/07/2026
 תיק 93336-06-26
 שופטת, סגנית הנשיא בטינה טאובר

לאחר שעיינתי בעתירה ובבקשה לצווי ביניים, לא מצאתי ליתן צו במעמד צד אחד.
 נקבע לדיון בבקשה לצווי ביניים ליום 15/07/26 שעה 14:30.
 המבקשים ימציאו את העתירה והבקשה לצווי ביניים על נספחיהן וכן החלטה זו למשיבים עוד היום עד השעה 15:00.
 המשיבים יגישו תגובה לבקשה עד ליום 12/07/26 שעה 14:00.
 המזכירות תמציא העתק החלטה לצדדים.

*** נחתם דיגיטלית ***

בקשה למתן צו ארעי וצו ביניים

א. מבוא

1. העותרים מתכבדים להגיש לבית המשפט הנכבד בד בבד עם העתירה, בקשה למתן צו ארעי ולאחריו צו ביניים כפי שיפורטו להלן.

2. עניינה של העתירה בהחלטת המועצה האזורית חוף כרמל בתמיכת משרד החינוך להעביר שני מוסדות חינוך ממלכתיים חרדיים סקטוריאליים על אזוריים קטנים (כ-150 תלמידים ותלמידות בשני בתי ספר, אשר כ-57-58 מהם מעתלית) אוהלי יוסף חוף הכרמל (בנים) סמל מוסד 384206 ובית חנה (בנות) חוף הכרמל סמל מוסד 384214 בניהול עמותת חב"ד (להלן: "בתי ספר חב"ד") מכפר סיטרין למתחם "בית יוסף" בעתלית המשמש לפעילות נוער ומרכז מוסיקה לאלפי ילדים ובני נוער בעתלית, חלף העברת מוסדות אלו למתחם בית ספר העומר הפנוי בשטח המועצה האזורית חוף הכרמל (להלן: מתחם עומר), בו לא נעשה שימוש בעת זו, או לכל מקום מתאים אחר.

3. החלטת המועצה האזורית התקבלה בהעדר סמכות באשר התקבלה ללא הסכמת הוועד המקומי ביישוב ועל אף התנגדותו וזאת בניגוד להוראת סעיף 63(א) 3 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958 המחייב כי החלטות חינוך יתקבלו על דעת הוועד המקומי:

"לדאוג לפיתוח תחום המועצה ושיפורו ולקידום העניינים הכלכליים, החברתיים, התרבותיים והחינוכיים, של תושביו או של כל חלק מהם; ובלבד שהמועצה לא תטפל בענייני תרבות וחינוך הנוגעים לישוב אחד או לישובים אחדים אלא אם היתה דעתם של הועדים המקומיים, שלהנהלתם נתונים הישובים הנוגעים בדבר, נוחה מטיפול כזה"

4. החובה לקבל את הסכמת הוועד המקומי בענייני חינוך, ולהיוועץ עימו אחרים הנוגעים ליישוב בדגש על הקצאת מבני ציבור, נובעת מהעיקרון הדמוקרטי העומד בבסיס השלטון הדו רובדי במועצות אזוריות לפיו הוועד הוא הגורם המייצג נאמנה את התושבים ברמה היישובית, להבדיל מהרמה האזורית, באשר הוא נבחר על ידי תושבי היישוב, ופועל לקידום האינטרסים המקומיים הייחודיים של היישוב, מתוך היכרות ישירה ועמוקה עם צרכי הקהילה והעדפותיה.

5. לא זו אף זו, ההחלטה התקבלה בהעדר סמכות נוכח העובדה כי לוועד המקומי הואצלה הסמכות לנהל את ענייני הנוער והחינוך הלא פורמלי ביישוב, לרבות ניהול מרכז הנוער.

6. התנהלות זו הובילה לכך כי טרם קידום צרכי היישוב, התקבלה החלטה המקדמת בתי ספר סקטוריאליים (זרם ייחודי נפרד בתוך החינוך הממלכתי חרדי) ל-57-58 מתושבי עתלית ועוד לכ-90 תושבים חיצוניים, במקום בו מעל 1000 מתלמידי עתלית אינם זוכים לחינוך ממלכתי ביישובם ובסמוך למקום מגוריהם, לרבות כלל תלמידי התיכון חילוניים (כ-800 תלמידים) ודתיים, כ-136 תלמידי החינוך הממלכתי דתי היסודי שאין להם בית ספר

ביישוב, לרבות 38 תלמידים העולים לכיתה א' בלבד, וכ-158 תלמידי החינוך המיוחד שאין להם פתרונות חינוכיים ביישוב.

7. כל זאת, באשר קיימת חלופה ראויה ב"מתחם עומר" – בית ספר במרכז המועצה שהיה פעיל עד לאחרונה (שימשו כבית ספר למפונים), ריק מאדם, שהעברת בתי ספר חב"ד אליו אינה מזיקה לאיש.
8. הליך קבלת ההחלטות במקרה דנן התנהל היה פגום מיסודו, תוך פגיעה בסמכויות הוועד המקומי עתלית, מבלי לקיים הליך מינהלי תקין כלשהו, כאשר בניגוד להלכה הפסוקה כוונת הקצאת המקרקעין לבתי ספר חב"ד נעשתה במחשכים וללא פרסום נדרש על כוונת ההקצאה, בכדי לשמוע את עמדות הגורמים הרלוונטיים, כאשר ההחלטה התקבלה בחטף תוך הפרת זכות הטיעון למרות פניות הוועד המקומי, הנהגת ההורים ותושבים להישמע טרם ההחלטה ולא שקילת השיקולים הרלוונטיים.
9. לא זו אף זו, קיים חשש של ממש כי החלטת המשיבים התקבלה משיקולים פסולים ובלתי רלוונטיים – שיקולים אלו נובעים בין היתר ממחלוקת חריפה בין המועצה ליישוב באשר המועצה מובילה תהליך הפרדות של עתלית מהמועצה האזורית וזאת מבלי להבטיח תנאים כלכליים מספקים, לרבות מחסור מהותי במבני ציבור ומבני חינוך. העברת בתי ספר חב"ד לעתלית תטיל על עתלית את נטל החזקת בתי הספר הקטנים הללו על עתלית הן במישור משאבי (קרקע, בינוי ומימון) והן בקושי שייגרמו בעתיד לקדם בתי ספר ציבוריים ביישוב נוכח אי ניצול מספר המקומות בבתי ספר אלו.
10. לעומתיות המועצה לעומת צרכי היישוב, מתבטאת בכך שראש המועצה הוביל למינוי של סגן ראש מועצה כ"ממונה תיק עתלית" על אף שהוא מייצג את המיעוט ביישוב. לא זו אף זו, סגן ראש המועצה מונה להיות כמנכ"ל עתלית בניגוד לדין, תוך שהוא נמצא במצב של משוא פנים ובניגוד עניינים חריף. כפי שיפורט בהמשך, פעולותיו כמנכ"ל היישוב אף השפיעו למעשה על הליך קבלת ההחלטות אותן הוביל כסגן ראש מועצה וממונה תיק עתלית ביחד עם ראש המועצה.
11. לצד אלו, עולה חשש של ממש כי ההחלטה התקבלה לאור התערבות אישית של שר החינוך למול ראש המועצה, נוכח שינוי עמדת ראש המועצה תוך זמן קצר וזאת נוכח שיחה עם שר החינוך.
12. יובהר כבר עתה אין עתירה זו עוסקת בעצם ההחלטה להקצות לבתי הספר חב"ד מבני ציבור בשטח המועצה (באשר סוגיה זו לא נמצאת לפתחם של העותרים), אלא רק במיקומם ודרישת העותרים לא לכפות על עתלית מוסדות חינוך סקטוריאליים המשרתים בעיקרם תושבים מחוץ ליישוב חלף הקצאת המשאבים הקיימים לצרכים החינוכיים של היישוב עצמו.
13. בנסיבות אלו התבקש בית המשפט הנכבד להורות על ביטול החלטת המשיבים להעברת בתי ספר חב"ד למתחם "בית יוסף" בעתלית ולהעבירם למתחם מתאים אחר.

ב. הבקשה לצו ביניים

14. לצד העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על צו ארעי ולאחריו צו ביניים כדלקמן:
 א. מניעת פגיעה כלשהי במבנים ש"במתחם עומר" וזאת מהטעם שמתחם עומר, אשר שימש עד לאחרונה כבית ספר למפונים, מהווה את החלופה הראויה עבור בתי ספר חב"ד כפי שנאמר בסיכום סיור משרד החינוך והמועצה האזורית במקום:

מתחם יבילים באתר העורפי במתחם "עומר": במתחם מועצתי ובצמוד לבית ספר "העומר" הוקם אתר עורפי כמענה לתלמידים מפונים. אתר זה תוקצב במלואו על ידי משרד החינוך בעלות של כ-6.5 מלש"ח ובו הוצבו 10 מבנים יבילים לכתות אס, מרחבים מוגנים ומבנה שירותים. כיום, המועצה עושה שימוש זמני לצרכיה במתחם ובעתיד מתוכנן לשמש את בית ספר העומר לכשיחל בהליך בינוי מחדש במסגרת נוהל פסילת מבנים. מבדיקת הדברים עולה כי אין הכרח הנדסי בשימוש מתחם היבילים עבור ההליך הנ"ל, שכן הפסילה והבניה תיעשה בשלבים ומבנה בה"ס אינו בניין אחד ועל כן, מתחם זה יכול לשמש כאכסנייה זמנית לאיכלוס המוסדות ועד להשלמת בינוי מבנה הקבע.

ודוק: בקשה זו מוגשת נוכח אמירות שונות שנאמרו על ידי גורמים שונים במועצה האזורית חוף הכרמל כי קיימת אפשרות שהמועצה תפרק את המבנים לצורכי פרויקטים שונים, או כחלק מתהליך בניית בית ספר קבע באזור.

ב. צו המורה על הפסקת עבודות השיפוץ במתחם בית יוסף, בדגש על מניעת עבודות בחדרים האקוסטיים במקום.

15. שני שיקולים עיקריים עומדים בעת שקילת צו ארעי וצו ביניים, סיכויי העתירה להתקבל ומאזן הנוחות, כאשר ככל שסיכויי העתירה גבוהים יותר כך ניתן למעט בדרישת "מאזן הנוחות" ולהיפך (בר"מ 2139/06 **מר ושות'** (1982) בע"מ נ' **משרד התשתיות הלאומיות - נציבות המים** (נבו 6.4.2006))

16. בכל הנוגע לסיכויי העתירה, עיון בנימוקי העתירה, שיפורטו בהמשך הבקשה, מוביל למסקנה חד משמעית כי הם גבוהים, וזאת בראש וראשונה נוכח העובדה כי המועצה האזורית פעלה בחוסר סמכות ברור. על כך מצטרפים הטעמים המשמעותיים הנוגעים לניהול הליך מינהלי פגום מתחילתו ועד סופו, לרבות ניהולו במחשכים, מניעת זכות טיעון מגורמים רלוונטיים, הימנעות מהיוועצות הכרחית עם הוועד המקומי ועוד. כל זאת, בקבלת החלטות שהתקבלו במשוא פנים ומתוך ניגוד עניינים תמור, ומתוך שיקולים לא רלוונטיים ואף זרים בקבלת ההחלטה.

17. עניינו של מאזן הנוחות הוא בנזק שייגרם למבקש אם לא יינתן צו ביניים, אל מול הנזק שייגרם למשיב אם יינתן הצו המבוקש" (בר"מ 5793/06 ד"ר ח'אלד דיאב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נצרת (20.9.2006)) ובגדרו ישקול בית המשפט בין היתר אם אי מתן הצו יסכל את בירור ההליך העיקרי, את הצורך לשמר מצב קיים לעומת יצירת מצב חדש בטרם התברר ההליך לגופו (עתי"מ (מינהליים מרכז) 78998-12-24 **מטווח העיר - סחר בינלאומי בע"מ נ' המשרד לבטחון פנים - אגף רישוי כלי ירייה** (נבו 7.1.2025), בר"מ 301/03 אחים סקאל בע"מ נ' רשות שדות התעופה (18.3.2003) ועוד רבים)".

18. במקרה הנדון ללא מתן צו ארעי ואחריו צו ביניים בכל הנוגע ל"מתחם עומר", עלול להוביל לכך כי החלופה הברורה והסבירה למציאת מקום לבתי ספר חב"ד, עלולה להוביל לסיכול העתירה, באשר יעלה קושי של ממש לשקם מתחם בו הושקעו 6.5 מיליון שקלים. זאת, באשר לא ייגרם כל נזק בהקפאת התכניות להריסתו, ככל שאכן הן מתקדמות.

בהקשר זה יצוין כי במקום בו מדובר הרס מבנה הדין מחייב היה הקפאת המצב ומניעת ההריסה, גם אם סיכויי העתירה היו נמוכים (ראו והשוו עת"מ (מינהליים מרכז) 78998-12-24 מטווח העיר - סחר בינלאומי בע"מ נ' המשד לבטחון פנים - אגף רישוי כלי ירייה (נבו 7.1.2025))

19. בכל הנוגע להפסקת העבודות במתחם "בית יוסף", נדרשת הקפאת המצב נוכח בזבוז משאבי הציבור על שיפוצים והתאמות במבנה, במקום בו, ככל שתתקבל העתירה, יידרשו התאמות מחודשות למקום כדי להחזירו להיות מתחם נוער ומוסיקה. הקפאת העבודות נדרשת גם כדי שהנזק הנגרם לנוער עתלית ובאי מרכז המוסיקה יושב על כנו בהקדם לאחר העתירה, ללא צריך בהתאמות נוספות.

20. בהקשר של מתחם "בית יוסף" מושם הדגש על חדרי האקסוטיקה שהושקעו בהם משאבים להשמישם. לצד זאת, חשוב להבהיר כי חלק מהשיפוצים לחידוש המקום ואף שינויים מסויימים, אינם מפריעים לחזרת "מתחם הנוער". משכך, ככל שיציגו המשיבים (בראשות מר וקנין המוביל את השיפוץ) את התכניות הסדורות (ואת מה שכבר נעשה) יכול וניתן יהיה לצמצם את הצו.

21. מטעמים אלו נדרש מתן צו ארעי ולאחריו צו ביניים.

22. נרחיב בעובדות העתירה ובטיעון המשפטי.

הרקע העובדתי הרלוונטי

ג. מערכת היחסים בין המועצה האזורית לועד המקומי

23. המועצה האזורית חוף הכרמל מונה כ- 32 אלף תושבים המתגוררים ב- 27 ישובים. מרבית ישובי המועצה הם מושבים וקיבוצים, ובנוסף נכללים בה ישובים אחרים ושונים באופיים, ובהם עתלית וקיסריה.

24. עתלית נוסדה בשנת 1903, הייתה אחת ממושבות הברון. בין השנים 1950-2003 הייתה עתלית מועצה מקומית עצמאית. משנת 2003 עתלית אוחדה עם המועצה האזורית חוף הכרמל, בעתלית כ-12,000 תושבים.

25. בעקבות האיחוד נסגר בית הספר הממלכתי דתי שמקום במבנה נשוא העתירה וזאת בשל מיעוט תלמידים ותלמידי החינוך הממלכתי דתי שולבו בבית הספר הסמוך למושב ניר עציון מחוץ ליישוב.

26. בעתלית, כיתר היישובים הנמצאים במועצות אזוריות, פועל ועד מקומי, וזאת כחלק מהשלטון הדו רובדי הקיים במועצות האזוריות.

27. ב- 24.6.2019, נערך דיון במועצה האזורית בהובלת ראש המועצה שמטרתו העברת עתלית לניהול עצמי וזאת כחלק מתכנית ראש המועצה להוציא את עתלית מהמועצה האזורית. בסופו של דיון החליטה המועצה על העברת ניהול עתלית לניהול עצמי בכפוף לאישור משרדי הפנים והאוצר.

חלקים רלוונטיים מפרוטוקול הדיון במועצה מצורפים **כנספח א'** לעתירה

28. ביום 22.4.21 נערך דיון במועצה האזורית לגבי האצלת הסמכויות לוועד המקומי בהתאם להחלטה בדבר הניהול העצמי ובהתאם לסעיף 132 לצו המועצות האזוריות, בו הועלתה להצבעה האצלת הסמכויות בנושאים הבאים:

1. אחזקת תאורה ציבורית.
2. אחזקת תשתיות כללית (כבישים, מדרכות, מפרצוני חנייה וניקוז פנימי)
3. אחזקת גינון.
4. תחום הניקיון: פינוי אשפה, גזם, גרוטאות וניקיון השטחים הציבוריים.
5. אחזקת מבני ציבור (מבנה הוועד המקומי, הטורקז, מגרש כדורגל, בריכת שחיה, **בית יוסף – כאשר יעבור החינוך המשלים**)
6. **מתן שירותי תרבות, נוער, ספורט וותיקים.**
7. שירותי שמירה בהתאם לחוק העזר
8. אחזקת מתקני ספורט וגני משחקים
9. הפעלת צוותי חירום ישובים (צח"י)
10. **ביצוע תקציבי פיתוח (בהתאם לאישור המועצה)**
11. ביצוע הסמכויות – בהתאם לתקציב מאושר של הוועד המקומי.

חלקים רלוונטיים מפרוטוקול הדיון מ- 26.4.21 מצורפים **כנספח ב'**

29. ההצעה אושרה בדיון העוקב במליאת המועצה ביום 31.5.21 ברוב מכריע של קולות (21 מול 0 ונמנע אחד).

חלקים רלוונטיים מפרוטוקול דיון מ- 31.5.21 מצורפים **כנספח ג'**

30. בעקבות פניות מטעם המועצה האזורית, ביום 20.1.25 חתם מנכ"ל משרד הפנים על כתב מינוי ל"וועדת גבולות" אשר תבחן את הוצאת עתלית מהמועצה האזורית.

כתב המינוי מצורף **כנספח ד'**

31. בעוד שהמועצה האזורית מקדמת בוועדת הגבולות את הוצאת עתלית מהמועצה, הוועד המקומי עתלית חזר והבהיר כי במצב הדברים הנוכחי לא ניתן להפריד את עתלית מהמועצה בשל העדר היתכנות כלכלית, נוכח העדר השקעות מספק של המועצה לאורך השנים ביישוב, העדרם של שטחי מסחר ותעסוקה מספקים ועוד. חשובה לעניין זה למשל עמדת הוועד המקומי ביחס למחסור במבני ציבור, שהתבססה על פרוגרמה שהוכנה על ידי המועצה בשנת 2022 כחלק מבדיקת התכנות ראשונית להפרדות מעתלית, לרבות מבני חינוך:

"ב- 2022 נעשתה עבודה שאיתרה פער של כ- 200 מיליון ₪ במבני ציבור שטרם פותחו ונדרשים לטובת קיום מועצה מקומית עתלית. יש לציין שבמהלך 3 השנים האחרונות עלויות הביצוע וחומרי הגלם התייקרו בעשרות אחוזים כך שהעלות בוודאי הלכה ותפחה. הפער הנדון אינו כולל מבני ציבור הנדרשים ליום ההפרדות ביניהם: היכל תרבות, מרכז קהילתי רב תכליתי (טרם תוכנן!), ספרייה, תחנת משטרה ותחנת כיבוי אש, מוסדות חינוך חדשים (בית ספר תיכון חדש, ביי"ס יסודיים, גני ילדים ומעונות יום) ומבני דת נוספים בשנים האחרונות המועצה קידמה את הקמת

חטיבת ביניים חדשה בעתלית ובניית בית ספר יסודי במקום אחד קיים ישן (אדוות ים) טרם נבנו /או הושלמו /או תוכננו מבני ציבור נוספים"

חלקים ממצגת הוועד המקומי מאפריל 2025 מצורפים כנספח ה'

32. במכתב מ- 19.10.25 הביע משרד החינוך, באמצעות מנהלת מחוז חיפה, תמיכה באפשרות העברת מערכת החינוך

למערכת בניהול נפרד וזאת על סמך הטענה כי מדובר למעשה במערכת עצמאית עם חזון חינוכי נפרד :

"... אני סבורה כי מערכת החינוך בעתלית, המתפקדת כיום כמערכת עצמאית בפועל, בשלה להיפרד מהתלות בשירותים המוניציפליים של המועצה האזורית חוף הכרמל, ולהמשיך להתנהל כמערכת חינוכית נפרדת ועצמאית לטובת כלל תושבי היישוב. מערכת החינוך בעתלית הינה מערכת יציבה ואיכותית, בהובלת מנהלים וצוותי חינוך מקצועיים, מחויבים ובעלי חזון חינוכי. המענים הניתנים לתלמידים מבוססים על ראייה מערכתית וקהילתית, תוך התאמה מדויקת לצרכי היישוב וקהילתית, תוך התאמה מדויקת לצורכי היישוב"

עמדת משרד החינוך לוועדת הגבולות מצורפת כנספח ו'

33. במצגת הוועד המקומי מחודש אוקטובר 2025 התייחס האחרון לסוגיית המחסור במבני החינוך, בין היתר לאור

התייחסות משרד החינוך :

"...- המסקנות מצביעות על פערים משמעותיים במערכת החינוך בעתלית, במיוחד בחינוך העל-יסודי

- תיכון – נדרש לקדם באופן מיידי. בעתיד נצטרך אף יותר מאחד. תלמידי עתלית לומדים בחוף הכרמל
- חטיבות ביניים - הראשונה נפתחה השנה למרות שהקמתה טרם הושלמה. באופן הקרוב נצטרך חטיבה נוספת.
- קידום בית ספר יסודי רביעי – יש לפעול כבר עכשיו.
- נדרשת הגדלת מבני חינוך וחיזוק מערכים תומכים (חינוך מיוחד, היסעים עבור תלמידי חוץ ועוד) לתלמידים לומדים במבנים יבילים

נראה שמשרד החינוך לא ביקר בעתלית ולא ראה את המחסור האקוטי במבני חינוך גם אם הצוות מצוין, אי אפשר ללמוד תלמידים ללא בית ספר לחילופין אולי סבור משרד החינוך כי יש לעודד ילדים לסיים עם בית הספר כבר בגילאי 12-15 בעתלית אין תיכון, ורק חט"ב אחת התנתקות מיידיה ממערכת החינוך של המועצה, בטרם יוקמו מוסדות החינוך החסרים, משמעו שילדי עתלית לא יקבלו חינוך הוועד המקומי סבור שמשרד החינוך צריך לבקר בעתלית, לבחון את המבנים הקיימים מול מספר התלמידים, לשוחח עם מנהלי החינוך ביישוב, ולגבש עמדה מעודכנת"

חלקים רלוונטיים ממצגת הוועד המקומי מאוקטובר 2025 מצורפים כנספח ז'

34. הנה כי כן, קיימת מחלוקת עמוקה בין המועצה האזורית לבין הוועד המקומי החורגת רבות מהמקרה הנוכחי, בנוגע לאפשרות הפרדת עתלית מהמועצה, כאשר במרכז המחלוקת עומד בין היתר המחסור במבני ציבור בכלל ובמבני חינוך בפרט. לצד זאת, עמדת המועצה ומשרד החינוך התומך במהלך הינה כי יש עצמאות לוועד המקומי ויש לקדמה במסגרת ההפרדה בכלל ובנוגע לחינוך בפרט, וזאת לצד הסמכויות הפורמליות שהאצילה לו המועצה.

35. לצד המחלוקת העקרונית בדבר הפרדת עתלית במסגרת ועדת הגבולות, החליט ראש המועצה לפעול באופן מכוון כנגד הוועד המקומי הנבחר בעתלית, באשר בחר כסגן ראש מועצה בשכר ומחזיק תיק עתלית את מר אושר וקנין נציג סיעת המיעוט בבחירות למליאת המועצה (סיעתו זכתה בשני מושבים מתוך 7 בבחירות למליאת המועצה). בדיון במליאה במינוי ביום 18.3.24 הביעו את התנגדותם לכך נציגי הרוב במליאה מעתלית ודרשו כי הוועד הוא זה שיוביל את עתלית.

תוצאות הבחירות למליאת המועצה מצורפות **כנספח ח'**
החלק הרלוונטי מפרוטוקול הדיון מיום 18.3.24 מצורף **כנספח ט'**

36. לא זו אף זו, ביום 29.12.25 הביא ראש המועצה לאישור המליאה את הצבתו של מר וקנין כממלא מקום מנכ"ל עתלית, של עתלית ומנהלות עתלית, תוך העלאת היקף משרתו מ-75% ל-100%, תפקיד אשר צריך להתמנות בשיתוף הוועד שעובד עימו, וזאת ללא הסכמת מליאת הוועד המקומי (נטען בפרוטוקול הדיון על ידי ראש המועצה כי יו"ר הוועד המקומי לא התנגד למהלך, אך הסוגייה לא נדונה בוועד המקומי).

חלק רלוונטי מפרוטוקול הדיון מיום 29.12.25 מצורף **כנספח י'**

37. באופן מפתיע ובלתי ברור נכתב בפרוטוקול הדיון כי העסקתו של מר וקנין כמנכ"ל עתלית הינה חוקית ומקובלת על היועצת המשפטית של המועצה, וזאת על אף קיומו של ניגוד עניינים פוטנציאלי מובנה בין תפקידו כסגן ראש מועצה לבין מנכ"ל היישוב, ועל אף **איסורים חוקיים מפורשים**.

38. מינוי זה הוביל לפניה של תושבים למועצה עם העתק למשרד הפנים נוכח אי חוקיות בולטת והוביל למיטב ידיעת העותרים לכך שמשרד הפנים הורה לרשות המקומית לפעול למינוי מנכ"ל חדש. בעקבות כך יצא מכרז ביום 26.2.2006 (ראו בקישור <https://hof-hacarmel.co.il/bids/676>) אך עד ליום זה טרם התקבלה בו הכרעה.

הפנייה בעניין מינוי סגן ראש המועצה כמנכ"ל עתלית מצורפת **כנספח י"א**

39. ביום 15.6.26 התקבלה במועצה האזורית חוות הדעת של הוועדה למניעת ניגוד עניינים של נבחר ציבור ברשויות המקומיות היושבת במשרד המשפטים (חוות הדעת הגיעה לעותרים ביום 28.6.26) בה נקבע:

בהתאם לעקרונות המשפטיים שנסקרו לעיל, ובדומה להחלטות עבר של הוועדה בנושאים דומים, הוועדה סבורה כי כהונה מקבילה של חבר מועצה וסגן ראש מועצה אזורית, כמנכ"ל יישוב, אכן מקימה חשש ממשי לניגוד עניינים. הטעם לכך הוא שחבר המועצה מצוי כעת בזיקה ישירה וחזקה ליישוב אחת שחוסה תחת שטח השיפוט של המועצה. במצב זה יהיה עליו מצד אחד לייצג את האינטרס הספציפי של היישוב מול המועצה, ומצד שני לפקח על אופן ביצוען של החלטות המועצה, תוך ייצוג האינטרס הציבורי כפי שתופסת אותו המועצה עצמה. לדעת הוועדה מדובר במצב אשר יוצר חשש סביר להטיית שיקול דעתו של חבר המועצה.

חוות הדעת של הוועדה לניגוד עניינים מצורפת **כנספח י"ב**

40. הנה כי כן ראש המועצה, באישור מליאת המועצה, לא רק הציב כנבחר הציבור האחראי על היישוב עתלית במועצה את נציג המיעוט ביישוב, אלא אף דאג למינויו כמנכ"ל היישוב באופן שמבטיח שמתפקידו זה, בו הוא מקבל אף שכר, ישרת את האינטרסים אותם מובילה המועצה גם בניגוד לאינטרסים של היישוב עצמו ועמדת הוועד המקומי, וזאת במיוחד בתקופה של מחלוקת בין היישוב למועצה, והכל תוך הפרת הדין באופן ברור ותחת מצב של ניגוד עניינים.

41. איש לא יופתע כי מר וקנין ממשיך לכהן בתפקידו כמנכ"ל היישוב חודשים רבים לאחר תקופת "מילוי המקום". עוד לא נופתע כי החלטותיו נשוא עתירה זו עמדו כנבחר ציבור בניגוד לדעת היישוב והמשיבים מנצלים את תפקידו הביצועי בשכר כדי לקדם החלטות אלו בניגוד לרצון הוועד.

ד. בתי הספר של חב"ד

42. בתי הספר חב"ד הוקמו בהתאם לאתר משרד החינוך בספטמבר 2013, תחילת שנת הלימודים תשע"ד (2014) ומוקמו במבנה שכור בכפר סיטרין שבשטח המועצה האזורית. ככל הנראה, קודם לכן קיימו מספר הורים בעתלית חינוך ללא רשיון בבתי פרטיים. תלמידי בית הספר מגיעים ממקומות שונים לרבות עתלית, טירת הכרמל, חיפה, זכרון יעקב, יישובים נוספים במועצה האזורית ועוד.

43. בתי ספר של חב"ד ברחבי הארץ נמצאו לאורך שנים תחת החינוך "הממלכתי דתי" אך במהלך השנים האחרונות בתיאום עם משרד החינוך ובהובלת השר התאפשר לחלקם לעבור לפיקוח "ממלכתי חרדי" וזאת על אף שבתי הספר של חב"ד אינם מכוונים לקהילה החרדית בכללותה ולעיתים אף נועדו דווקא לאוכלוסיות חילוניות ומסורתיות.

44. בשלב כלשהו נקלטו גם בתי ספר חב"ד נושא העתירה דגן תחת הפיקוח הממלכתי חרדי. מכל מקום, מדובר במוסדות חינוך סקטוריאליים שאינם מיועדים לכלל הקהילה החרדית אלא לתלמידים ותלמידות המעוניינים בחינוך "חב"ד", לרבות תלמידים שאינם חרדים לרבות חילוניים ודתיים, באופן שבמידה רבה אינו מקדם את מטרות החינוך הממלכתי חרדי. לשם הבנת התמונה המלאה, יצוין כי גני חב"ד בעתלית עצמה נמצאים תחת הפיקוח הממלכתי דתי ולא הפיקוח הממלכתי חרדי.

45. לשם המחשה של הסקטוריאליות של בתי הספר הללו, חותמים מנהלי המוסדות על התחייבות לפיה הם מחוייבים לפעול בהתאם להנחיות הרשת הפרטית, הם מלווים על ידה וקונים ממנה את שירותי החינוך.

המסמך עליו חותמים מנהלי בית ספר מצורף כנספח י"ג

46. כעבור מספר שנים המשכיר של מבני החינוך של בתי ספר חב"ד בכפר סיטרין, ביקש מהמועצה את יציאת מוסדות החינוך ממבני החינוך שבבעלותו. בתקופה זו נבחנו אפשרויות להעברת מוסדות החינוך למקומות אחרים, לרבות עתלית.

47. בשנת 2019 מ"מ וסגן ראש המועצה דאז הגיע לשיבת הוועד המקומי ומסר על כוונת המועצה להעביר את בתי ספר חב"ד על חשבון מתחם הנוער בבית יוסף. בעקבות התנגדות היישוב והתושבים בו נמנעה העברת בית הספר למתחם.

חלק רלוונטי מפרוטוקול הדיון מצורף ומסומן כנספח י"ד

48. לאחר סירוב ועד עתלית, בסוגייה זו התנהל דיון משפטי בין המשכיר למועצה האזורית (תפ"מ 15032-08-21 כפר צבי סיטרין בע"מ נ. מועצה אזורית חוף הכרמל) בו הגיעו הצדדים להסכמה כי השכירות תהיה עד ליום 30.6.24. נראה כי הצדדים הגיעו להסכמה להאריך את השכירות בשנתיים נוספות.

פסק הדין מצורף כנספח ט"ו

49. למיטב ידיעת העותרים, בעקבות הפסקת הסכם השכירות, ביום 18.1.26 פנתה המועצה האזורית למשרד החינוך בבקשה לסגור את שני בתי ספר חב"ד, וככל הנראה ביקשה להפנות את התלמידים לחינוך ממלכתי חרדי בחיפה או בטירת הכרמל.

50. יש להעריך כי לצד הפסקת השכרת המבנה, עמדה לנגד המועצה העובדה כי בתי הספר חב"ד הינם בתי ספר הנמצאים מזה שנים ארוכות באכלוס נמוך במיוחד שאינו מוכר במוסדות חינוך ממלכתיים. בהתאם לנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הממוצע הארצי בחינוך הממלכתי עומד על 27 תלמידים בכיתה¹. בית ספר סטנדרטי בישראל עומד על פרוגרמה של 12 כיתות (ישנם בתי ספר העומדים על פרוגרמה של 18 כיתות ובתי ספר מעטים ברובם ייחודיים על פרוגרמה של 6 כיתות). דהיינו: בית ספר סטנדרטי עומד על כ-300 תלמידים לפחות.

51. בהשוואה, בהתאם לנתוני משרד החינוך, בית הספר חב"ד לבנות עומד על כ-64-75 תלמידות בשנים האחרונות, כ-10-12 תלמידות בשכבה. בית הספר חב"ד לבנים עומד על מספרים דומים של כ-69-75 תלמידים בשנים האחרונות (11-12 תלמידים לשכבה). למיטב הידיעה גם לשנת הלימודים הבאה רשומים כ-24 ילדים לשני בתי הספר יחדיו.

טבלאות נתונים מתוך אתר משרד החינוך מצורפות כנספח ט"ז

52. ביום 29.1.26 נערך סיור של נציגי משרד החינוך ונציגי המועצה לבחון חלופות למציאת מבנים לבית הספר, וזאת ללא נציגות של הוועד המקומי. בהתאם לנתונים שהוצגו בסיכום הסיור עלה כי 39% מתלמידי ותלמידות שני בתי הספר הם מעתלית (סה"כ 58 תלמידים ותלמידות). מכל מקום בסיכום משרד החינוך הוצגו 3 חלופות למיקום בית הספר:

¹ ראו קישור

<https://www.cbs.gov.il/he/Pages/search/TableMaps.aspx?CbsSubject=%D7%AA%D7%9C%D7%9E%D7%99%D7%93%D7%99%D7%9D,%20%D7%9B%D7%99%D7%AA%D7%95%D7%AA%20%D7%95%D7%9E%D7%95%D7%A1%D7%93%D7%95%D7%AA>

1. המשך פעילות במבנה השכור הנוכחי או מבנה שכור מתאים אחר

2. מתחם יבילים באתר העורפי במתחם "עומר": במתחם מועצתי ובצמוד לבית ספר "העומר" הוקם אתר עורפי כמענה לתלמידים מפונים. אתר זה תוקצב במלואו על ידי משרד החינוך בעלות של כ-6.5 מלש"ח ובו הוצבו 10 מבנים יבילים לכתות אס, מרחבים מוגנים ומבנה שירותים. כיום, המועצה עושה שימוש זמני לצרכיה במתחם ובעתיד מתוכנן לשמש את בית ספר העומר לכשיחל בהליך בינוי מחדש במסגרת נוהל פסילת מבנים. מבדיקת הדברים עולה כי אין הכרח הנדסי בשימוש מתחם היבילים עבור ההליך הנ"ל, שכן הפסילה והבניה תיעשה בשלבים ומבנה בה"ס אינו בניין אחד ועל כן, מתחם זה יכול לשמש כאכסנייה זמנית לאיכלוס המוסדות ועד להשלמת בינוי מבנה הקבע.

מבנה בית ספר יסודי בעתלית - רחוב הלוחמים 2: גוש 10562, חלקה 141. מבנה קבע שנבנה במקור עבור ביי"ס יסודי ממ"ד שנסגר לפי שנים רבות ושכיום אינו משמש ליעודו. המבנה נמצא בלב היישוב הוותיק, המאופיין באוכלוסייה חרדית מקהילת חב"ד. לטענת הרשות המקומית, מבנה בית הספר נפדה במסגרת נוהל פדיון מבנים, אך לא נמצא לכך תיעוד ברשומות הרשות או בתיקיות מינהל הפיתוח במשרד החינוך. מסויר במקום עולה כי נעשה שימוש במבנה עבור פונקציות בלתי פורמליות וגן ילדים. מסויר במתחם עולה כי מבנה זה מתאים לקלוט את המוסדות הנ"ל וככל שידרשו התאמות פיזיות פנים מיבניות, יהיה ניתן לבחון זאת בהתאם לנהלי מינהל הפיתוח.

מסמך סיכום הסיור מצורף ומסומן כנספח י"ז

53. כבר ייאמר, כי האמירה בסיכום לפיו המבנה ברחוב הלוחמים 2 (שהוא מתחם "בית יוסף") לפיה הוא נמצא בשכונה המאופיינת באוכלוסייה חרדית מקהילת חב"ד אין לה על מה לסמוך ולא ברור על בסיס מה היא נאמרה. רחוב הלוחמים הוא רחוב קטן בו יש עשרות משפחות בודדות, הנמצא בשכונה מגוונת, בדומה לשכונות רבות בעתלית, בה בעיקר חילוניים ומסורתיים, דתיים, לרבות אוכלוסיות רווחה, ומיעוט קטן חרדי.

54. כפי שעולה מהמסמכים, על אף האמור, ביום 16.3.26, שלחה המועצה מכתב להורי התלמידים בבתי ספר חב"ד כי היא החליטה לסגור את בתי הספר. ככל הנראה לאחר הודעה זו, התנהל שיג ושיח בין נציגי בתי ספר חב"ד למועצה.

55. ביום 12.4.26 יו"ר הוועד המקומי שלח סדר יום לשיבת הוועד המקומי ביום 16.4.26 הכולל סעיף "סגירת בית ספר סיטרין – דיון". יצוין כי חברי הוועד המקומי לא מכירים כל מסמך של המועצה המבקש מהוועד לדון בעניין העברת בתי הספר לעתלית או כי נדרשה החלטה בעניין, ובוודאי לא קיבלו מסמך כלשהו לידיהם.

העתק מייל הזימון לפגישה אליו, עדכון מיום 14.4.26 עם סדר היום החדש מצורפים כנספח י"ח

56. ביום 13.4.26 נשלח למועצה מכתב מיצוי הליכים מטעם 6 הורים לילדים, המשיבים 8-13, שהוגדרו כוועד ההורים של בתי ספר חב"ד כנגד החלטת הסגירה (יצוין כי העותרים אינם יודעים את מיקום המגורים של כלל הפונים והאם יש להם ילדים בבתי הספר). במסגרת המכתב נטען כי ההחלטה התקבלה ללא כל שיח מקדים עם ההורים וכן עלה כי הם מודעים להתנגדות הוועד המקומי.

מכתב מיצוי ההליכים מטעם המשיבים 5-10 מצורף כנספח י"ט

57. בשיחות בעל פה מסר יו"ר הוועד כי הוא לא מתכוון לנהל "מלחמת דת" בעתלית, וכי כדי להוריד את הלחץ בכוונתו להוריד את הסוגיה מסדר היום. מכל מקום, גם בשלב זה לא נמסרה לחברי הוועד כי נדרשת החלטה של הוועד לקראת החלטה בעניין.

58. ביום 14.4.26 הודיע יו"ר הוועד במייל לחברי הוועד על הורדת הסוגיה מסדר היום (ראו **נספח י"ח**)
 "ערב טוב בהמשך למכתב שנשלח אליכם מהייעוץ המשפטי של ועד ההורים בבית ספר סיטרין, ולאור הנתיית היעמ"ש של הוועד המקומי והבהרתו לחוסר והיעדר סמכות של הוועד המקומי לדון ולהחליט בנושא החינוך הפורמלי, הנושא השלישי על סדר היום קרי סגירת בית ספר סיטרין והדיון על נושא זה יורד מסדר היום"

59. במענה כתב אחד מחברי המליאה שהיה מכותב לזימון את הברור מאליו – כי לוועד ישנה סמכות לדון בסוגיית הקצאת מבני הציבור וחובה להביע עמדתו (וזאת לצד סמכויותיו בנוגע לחינוך הבלתי פורמלי בכלל ובית יוסף בפרט – ה.ר.) וכתב (ראו **נספח י"ח**):

"איתי שלום
 להבנתי, מדובר בפרשנות לא ראויה ולא מתקבלת על הדעת.
 אנו לא אמורים לדון בסוגיות של החינוך הפורמלי.
 אנו כן חייבים לדון בעתיד ואופי היישוב וכן בשימוש בכל יחידת קרקע המיועדת למבני ציבור.
 באופן אישי, אין לי כל בעיה עם בית ספר לכל מגזר שנמצא בעתלית, אך בתנאי שההקמה שלו תהיה בכפוף לסדרי עדיפויות של תושבי היישוב ושל הוועד העומד בראשו.
 אסור להתפשר ואסור לוותר על הזכות של תושבי היישוב לקבוע את גורלו.
 אנו חייבים לדון בדחיפות בסוגיית הקצאת המבנה /או השטח שעל גביו הוא נמצא.
 הוועד חייב להפיץ עמדה ברורה וחד משמעית בהקשר להחלטת היישוב לגבי הייעוד של המבנה והשימושים שיתרו בו, כמו בכל מקום אחר ביישוב."

60. ביום 15.4.26 התקיימה ישיבת וועד. על אף שלכאורה ירדה הסוגיה מסדר היום הגיעו לישיבה נציגי הורים מחב"ד אשר ביקשו את העברת בתי ספר חב"ד לעתלית. בהעדר הצעות להחלטה בסדר היום ובהתאם להנחיית היועץ המשפטי בדיון לא נערך דיון פורמלי בסוגיה על ידי הוועד, אך לא היה מוטל כל ספק כי כלל חברי הוועד המקומי מתנגדים למעבר, למעט חבר ועד אחר (איתמר) ויו"ר הוועד (שלא הביע עמדה). יו"ר הוועד עדכן כי פנה לראש המועצה בכדי לקיים דיון עם המועצה בעניין.

61. בהמשך לדיון שלח יו"ר הוועד המקומי ביום 16.4.26 הודעות דואר אלקטרוני לה היו ממוענים כלל הגורמים הרלוונטיים במועצה בוועד המקומי בו הבהיר כי:

"אנו מבקשים לקיים ישיבת המשך במועצה עם נבחרי הציבור של עתלית המכותבים למייל זה והמועצה בנוגע לסגירת בית הספר ובחינת המענה למצב".

הודעת יו"ר הוועד מיום 16.4.26 ההתכתבות בעקבותיה מצורפת **כנספח כ'**

62. להודעת יו"ר הוועדה צורפה טיוטת פרוטוקול (פרוטוקולים מאושרים בהצבעה על ידי כלל חברי הוועד, לרוב לאחר מספר שבועות לאחר שהעבירו הערותיהם) אותה הכין או לפחות היה שותף בהכנתה לא אחר מסגן ראש המועצה מר וקנין, בשבתו כמנכ"ל עתלית, ממנה עולה כי יו"ר הוועד לא העלה את הסוגיה לדיון כי בהתאם לייעוץ משפטי הסמכות להחלטה בעניין חינוך פורמלי אינה של הוועד המקומי וכי נדרש המשך דיון בין הוועד

המקומי למועצה בסוגיה זו. למותר לציין שגם מטיטת פרוטוקול זו עלה בבירור כי הוועד לא דן כלל בסוגיה וכי גם יו"ר הוועד הבהיר שנדרש שיתוף הוועד בהמשך הדיונים בסוגיה.

63. חמור מכך, בטיטת הפרוטוקול אותה ערך או היה שותף בעריכה סגן ראש המועצה בשבתו כמנכ"ל הוועד, נמצא מקום לציין דווקא את עמדת החבר היחיד התומך במהלך מבלי מלהציג את עמדת יתר חברי הוועד אשר כולם התנגדו למהלך. מזהים לראות כי טיטת פרוטוקול זה שימשה כתירוץ להפרת הדין המחייב קבלת עמדת הוועד לאחר מכן.
טיטת הפרוטוקול מצורפת כנספח כ"א

64. נוכח הבנת הנהגת ההורים היישובית כי יתקיים דיון בעניין במועצה פנו הם ביום 16.4.26 לראש המועצה בכדי להביע את עמדתם להלן:

"הובא לידיעת חברי הוועד הנבחרים של עתלית כמו גם לידיעתם של יושבי ראש הנהגות ההורים בבתי הספר של עתלית, כי היום בצהרם תתקיים ישיבה עימך בנושא שני בתי הספר החרדים: בית הספר לבנים "אוהלי יוסף עתלית חוף הכרמל", כמו גם בית הספר לבנות "בית חנה חוף הכרמל". בשני בתי הספר לומדים 58 תלמידים ותלמידות מעתלית.

אנו, יושבי ראש הנהגות ההורים בבתי הספר וביישוב מבקשים כי גם עימנו יתקיים דיון בנושא. אנו מייצגים מעל 4000 תלמידים ותלמידות. נרצה לפרוס בפניך את הבעיות הכרוכות במחסור תקציבי, מוסדי, אדריכלי, חינוכי ותוכני עבור ילדי/ות היישוב"

פניית הנהגת ההורים מצורפת כנספח כ"ב

65. באותו יום 16.4.26 נשלחה עצומה מטעם 336 תושבי עתלית לגורמים הרלוונטיים במועצה האזורית בו הביעו התנגדות להעתקת בתי הספר של חב"ד למתחם "בית יוסף". בעצומה נטען בין היתר:

1. המעבר יגרום ל"פגיעה אנושה בשירותי הנוער: המבנה ברחוב הלוחמים, שהוצע כחלופה בסיכום הסיור, משמש כיום כמרכז הנוער היחיד ביישוב. גזילת מבנה ציבור פעיל זה תשאיר אלפי בני נוער ללא מענה בשעות הפנאי, מהלך שיוביל בהכרח לעלייה במקרי אלימות והתנהגויות סיכון. לא יעלה על הדעת לפנות שירות חיוני הקיים עבור כלל הקהילה לטובת מוסד סקטוריאלי."
2. ההחלטה נסמכה על "תשתית עובדתית שגויה: התוכנית נשענת על ההנחה כי המבנה ברחוב הלוחמים "אינו משמש ליעודו", בעוד שבפועל הוא רוחש פעילות חברתית ובלתי-פורמלית קריטית. כמו כן, הטענה כי מדובר בלב "שכונה חרדית" היא הצגה מגמתית של המציאות שאינה משקפת את המרקם החברתי המגוון של עתלית.
3. ההחלטה מתעלמת מ"מצוקת מבני החינוך ביישוב: עתלית סובלת ממחסור חמור בכיתות לימוד ובמרחבים עבור החינוך המיוחד. הקצאת מבנה קבע קיים למוסדות אזוריים שמכנסים תלמידים מכלל המועצה ומחוצה לה (כ-61%) מבלי לתת מענה לצרכים הנוגעים של ילדי היישוב הגרים בו דרך קבע או על חשבונם - היא החלטה בלתי סבירה המעדיפה מגזר אחד על פני רווחת הקהילה כולה.

עוד נטען כי לא נשקלו חלופות שונות לרבות "מתחם העומר" שהוא מתחם מוכן ומתאים היכול למנוע חיכוך קהילתי מיותר. .

עצומת תושבי עתלית מצורפת כנספח כ"ג

66. להפתעת הוועד המקומי, הנהגת ההורים וכלל המעורבים – ביום העבודה העוקב יום א' נשלח מכתב לשר החינוך מראש המועצה, ללא כל דיון ומבלי להקשיב למי מהגורמים שיושפעו מהמהלך, על העברת בתי הספר של חב"ד למתחם "בית יוסף". מכתב זה נשלח בהעדר סמכות נוכח הצורך בקבלת הסכמה מפורשת של הוועד המקומי בענייני חינוך, תוך פגיעה בסמכויות הוועד בנוגע למבני ציבור וניהול החינוך הלא פורמלי, ותוך הפרה ברורה של כללי מינהל תקין, באשר לא נשמעו הצדדים המעורבים ולא הועברה כל החלטה מנומקת.

מכתבו של ראש המועצה לשר החינוך מצורף כנספח כ"ד

67. ממכתב זה עלה חשש של ממש כי השינוי המהיר והמפתיע בעמדת ראש המועצה אשר ביקש לסגור את בתי הספר חב"ד במשך חודשים ולפתע מקדם מהלך להעברתם ללא ניהול הליך כלשהו תוך מתן תשבוחות להליכים החינוכיים והחברתיים שמקדם ארגון חב"ד, נבע בין היתר מהסדר עלום כלשהו שעשה עם שר החינוך, באשר בפתח המכתב הובהר כי המכתב נכתב בעקבות שיחה בין השר לבין ראש המועצה. לא נכחד כי חשש זה מתעצם נוכח פרסומים מגובי מסמכים לפיהם פועל שר החינוך לקידום האינטרסים של חב"ד תוך מתן הנחיות לגורמי המקצוע ומייצר במערכת החינוך "הממלכתית" מעין גוף אוטונומי המתנהל באופן פרטי.

פרסומים בעניין הקשרים בין השר להנהלת חב"ד מצורפים כנספח כ"ה

68. חשש זה אך התעצם, נוכח העובדה כי במקביל למכתב זה נשלח ליו"ר הוועד המקומי מכתב מראש המועצה ממנו עלה כי השר הבטיח לתקצב לפתע 5 מבנים יבילים למועצה ככל הנראה כחלופה למתחם הנוער. כפי שיובהר בהמשך, התברר כי מרבית תקצוב הצבת היבילים המתוכננים לקוחה מתקציבי היישוב.

69. במכתב גם נכתב כי קיימת כוונה של המועצה להקים מתחם נוער חדש עתידי בעתלית (נוכח מתן האפשרות לבתי ספר חב"ד להשתלט על המתחם הקיים), אך במקביל מובהר כי לא אושר תקציב לכך. למותר לציין כי קיים ספק רב אם מהלך זה יקודם בכלל נוכח נסיון הפרדת עתלית מהמועצה, ובכל מקרה מדובר במהלך אשר, אם יתקיים, ייארך שנים ארוכות, מבלי להעניק פתרון הולם לנוער ביישוב. מכתב ראש המועצה לראש הוועד מצורף כנספח כ"ו

70. מיום קבלת ההחלטה, מר וקנין בכובעו כמנכ"ל עתלית, משקיע חלק ניכר ממרצו בקידום המעבר, לרבות בהתחלת שיפוצים במתחם "בית יוסף" לאחרונה. שיפוצים אלו הובילו לכך כי המורים במרכז המוסיקה הפועלים במתחם נאלצו לעזוב במהלך שנת הלימודים את המקום נוכח הרעשים התמידיים והלכלוך במקום, באופן שפגע באופן מיידי בתלמידיהם.

71. ביום 20.4.26 נשלחה לשר החינוך עם העתק לנציגי המועצה מכתב מטעם הנהגת ההורים היישובית המתנגד למהלך:

"אנו, הנהגת ההורים היישובית בעתלית, הפועלת בשם אלפי הורי התלמידים ובשם תושבי היישוב, מבקשים להביע התנגדות למהלך העתקת מוסדות חב"ד סיטרין לעתלית, כפי שהוצג בפניך על ידי ראש המועצה האזורית חוף הכרמל, מר אסיף איזק.

בעתלית מתגוררים כיום כ-12,000 תושבים, מתוכם כ-4,100 ילדים ובני נוער. למרות גידול משמעותי ומתמשך באוכלוסייה, היישוב סובל ממחסור חמור בתשתיות חינוך, תרבות ופנאי. מציאות זו מחייבת תיעודף אחראי, מקצועי ושוויוני של משאבים ציבוריים – ולא קבלת החלטות נקודתיות הפוגעות בתשתיות הקיימות.

ראשית, חשוב לנו להבהיר כי כהורים לילדי היישוב – אנו הורי כלל הילדים, מכל הזרמים. אנו רואים חשיבות בכך שיימצא פתרון הולם גם עבור ילדי החינוך החרדי, לצד החינוך הממלכתי והממלכתי-דתי. טובת כלל ילדי היישוב עומדת לנגד עינינו. עם זאת, לצערנו, האופן שבו מוצג המהלך מסיט את הדיון משיח מקצועי ותכנוני על תיעודף משאבים ותשתיות, לשיח בעל גוון דתי העלול לפלג את היישוב. מדובר בסוגיה תכנונית-מערכתית מובהקת, ולא בסוגיה דתית.

בעתלית קיימים פערים מהותיים ומתמשכים בתשתיות החינוך והקהילה, אשר טרם קיבלו מענה הולם. פערים אלו באים לידי ביטוי, בין היתר, בכך שליישוב טרם הוקם תיכון על ידי משרד החינוך, בית הספר אדוות גיא עדיין ממתין להקמת מגרש, שלב ב' של החטיבה טרם יצא לדרך, ומתחם הצופים מצריך שיפוץ מיידי – אלו מספר דוגמאות בלבד וקיימים צרכים נוספים שאינם מקבלים מענה לאורך זמן. מציאות זו משקפת מחסור עמוק בתשתיות עבור כלל ילדי היישוב, ומעלה קושי של ממש בכל הנוגע לתיעודף המשאבים הציבוריים. על רקע זה, הקצאת משאבים לפתרונות נקודתיים מעלה קושי משמעותי, במיוחד כאשר מדובר בצרכים רחבים של כלל ילדי היישוב.

יתרה מכך, אנו למודי ניסיון כי הליכי תכנון ובינוי אורכים שנים רבות. לפיכך, גם אם נשקלת הקצאה של מבנה קיים או פתרון זמני כלשהו, יש להבטיח תחילה הקמה של חלופות ראיות ומלאות, בטרם פוגעים בתשתיות קיימות המשמשות את הציבור הרחב.

בנוסף, אנו מתנגדים לפתרונות המבוססים על הסבת מבנים ציבוריים קיימים או פתרונות זמניים, לרבות הצבת מבנים ארעיים. במכתב אשר נשלח על ידי ראש המועצה ליו"ר ועד היישוב, נכתב שנמצא תקציב להצבת מבנים ארעיים במתחם שני בתי ספר קיימים במרחב צפוף ומוגבל. מבנים אלו נועדו לספק מענה חלופי לפעילות החינוך הלא-פורמלי, אולם בפועל מדובר בפתרון חלקי וזמני, שאינו נותן מענה אמיתי להיקף הפעילות הקיים ואינו מהווה תחליף ראוי למרחבים הקהילתיים הקיימים ואף מייצר דחיסות גדולה יותר בשטח אשר לא היה זה יעודו מלכתחילה. מעבר לכך, פתרונות מסוג זה עלולים להנציח פגיעה בחינוך הלא-פורמלי, אשר מהווה נדבך מרכזי בחיי הקהילה, ולהוביל להחלשתו לאורך זמן. ניסיון העבר מלמד כי פתרונות זמניים נוטים להפוך לקבועים, תוך יצירת עומס על תשתיות קיימות ופגיעה במרחבים חינוכיים וקהילתיים.

על כן, אנו סבורים כי יש לפעול באופן עקבי ושוויוני בהתאם לקריטריונים המקצועיים שקבע משרד החינוך עצמו, בכל הנוגע למספר התלמידים הנדרש לפתיחת מוסדות חינוך, תקצובם והקמתם. כפי שלא אושרה הקמת תיכון בעתלית בשל היעדר היקף תלמידים מספק, כך יש לבחון כל מוסד חינוכי חדש – מכל זרם – על פי אותם עקרונות.

אנו מבקשים להדגיש כי הנהגת ההורים אינה פועלת נגד אוכלוסייה זו או אחרת, אלא למען טובת כלל ילדי עתלית ותושביה. בהתאם לכך, אנו מצפים כי כל פתרון שייבחן יעמוד בעקרונות הבאים:

1. שמירה על טובת כלל ילדי היישוב ותושביו, מכלל הזרמים;
2. היצמדות לקריטריונים המקצועיים של משרד החינוך;
3. תכנון ארוך טווח שאינו פוגע בתשתיות ציבוריות קיימות.

אנו קוראים למשרד החינוך להוביל תהליך מקצועי, שקוף ושוויוני, אשר יבחן פתרונות מערכתיים וברי-קיימא, ויבטיח מענה ראוי לכלל ילדי עתלית – בחינוך הממלכתי, הממלכתי-דתי והחרדי כאחד."

מכתב הנהגת ההורים מיום 20.4.26 מצורף כנספח כ"ז

72. בהודעת הדואר האלקטרוני אליה צורף המכתב ביקשה הנהגת ההורים לקיים דיון דחוף עימם נכתב:

מר אסיף איזק שלום,

הבוקר התעורר הישוב עתלית בתדהמה למכתבך לשר החינוך יואב קיש בו אתה קובע כי יוקמו בעתלית שני בתי ספר יסודיים חרדים חדשים ביישוב: בית הספר אוהלי יוסף עתלית וחוף הכרמל, ובית הספר בית חנה חוף הכרמל.

החלטה זו נקבעה ללא דיון וּבדריסת רגל את ועד הישוב הנבחר ואת הנהגת הורי הישוב בעתלית. נבקש דיון דחוף בלשכתך כמו גם תכנון יעדים ולוחות זמנים אשר לא תהיה בהם פגיעה בייעודי מבנים קיימים אשר מהווה פגיעה ישירה באוכלוסייה הקיימת.

בנוסף, נבקש כי הקמת בתי הספר החדשים לא תפקיע את ייעודו של בית יוסף המשרת כיום אלפי תלמידים ותלמידות. ניתן למצוא פתרון הולם עבור 27 בנות עתלית בבית הספר בית חנה חוף הכרמל ו-31 בני עתלית בבית הספר אוהלי יוסף עתלית וחוף הכרמל על ידי מחשבה מעמיקה והסכמה כללית."

73. במענה מיידית לפניך סירב ראש המועצה להיפגש עימם וענה בקצרה:

"אנחנו בקשר שוטף עם הוועד. מצ"ב פרוטוקול הוועד האחרון. המועצה פעלה על פי הפרוטוקול"

74. במענה למענה זה עמדה הנהגת ההורים על הצורך בפגישה אך לכך כבר לא נענתה.

פניית הנהגת ההורים, המענה והתגובה מצורפים כנספח כ"ח

75. ביום 21.4.26 שלחו קבוצת תושבים מעתלית, חלקם עותרים בעתירה זו, מכתב לשר החינוך המבקש את התערבותו בעצירת המהלך ואליו מוענו כלל הגורמים הרלוונטיים במועצה בו הביעו התנגדות חד משמעית למהלך מטעמים מגוונים להלן:

"...מדובר במהלך הפוגע באופן עמוק, רחב ובלתי מידתי בתשתית החינוך והקהילה של היישוב, ואינו עומד באמות מידה בסיסיות של סבירות, שוויון ותכנון ציבורי תקין. עיקרי הדברים:

1 פגיעה אנושה בתשתית הנוער והחינוך הבלתי-פורמלי וחוסר מידתיות קיצוני מרכז הנוער והמוזיקה הוא המענה המרכזי והכמעט יחיד למעל 4000 ילדים ובני נוער בעתלית. מדובר במבנה דו-קומתי פעיל הכולל גני ילדים, מרכז מוזיקה ותשתית ענפה של חוגים ופעילויות המשרתות אלפי ילדים לאורך כל שעות היום והאחר הצהריים. הפקעתו תפרק בפועל מערך קהילתי שלם, תפגע בשיתופי פעולה חינוכיים שנבנו לאורך שנים ותותיר מאות בני נוער ללא מסגרת-זווקא בתקופה של עלייה באלימות ובסיכונים חברתיים וצורך במסגרות אחה"צ עבור הורים עובדים, כמו גם משפחות משרתי מילואים. המהלך משרת כ-58 תלמידים ותלמידות תושבי. ות עתלית בלבד, בעוד הפגיעה היא באלפי ילדים. מדובר בשימוש בלתי סביר במשאב ציבורי רחב לטובת קבוצה מצומצמת.

2. העדר הצדקה תכנונית ומדינית

אין בסיס מקצועי להקצאת מוסד חינוך זה עבור עשרות תלמידים בלבד, ביחס למשאבים ולצרכים הקיימים ביישוב. בניגוד לנכתב במכתב של ראש המועצה אליך, תלמידי חב"ד לא למדו בכל מהלך התקופה בעתלית. בעבר פעל במבנה בעתלית בית ספר ממלכתי-דתי (שאינו חרדי) אשר נסגר ותלמידיו עברו לבית הספר בניר עציון בשל מיעוט תלמידים-וזאת אף כאשר מספר התלמידים המקומיים היה גבוה מהיקף התלמידים כיום בסיטרין. גם הקמת תיכון ליישוב כולו אינה מאושרת כיום- קל וחומר שאין הצדקה להקצאת מבנה ציבורי להיקף תלמידים זה.

3. אפליה ושימוש אזורי במשאבים המצומצמים של עתלית

כ-1,000 תלמידים (כ-23.3% מילדי היישוב) נאלצים ללמוד מחוץ לעתלית, לא רשאים לבחור ללמוד במוסדות חינוך ברחבי המועצה וסובלים מהיעדר פתרונות מקומיים לחינוך המיוחד. לעומת זאת, רוב תלמידי מוסדות אלו (המונים בסך הכול 150 תלמידים)-61% אינם תושבי עתלית אלא מגיעים מיישובים אחרים (זכרון יעקב, טירת הכרמל, חיפה ויישובי חוף הכרמל). בדרך זו מוקצים משאבים מקומיים נדירים לתלמידים שאינם תושבי היישוב, בעוד ילדי עתלית סובלים מהעדר משאבים בתחום החינוך ואפליה ביחס לילדי שאר יישובי המועצה.

4. שימוש סקטוריאלי מתמשך במבני ציבור ופגיעה במרחב המשותף
 המהלך הנוכחי מצטרף למגמה מתמשכת של צמצום והסטת שימושים במבני ציבור
 ביישוב לטובת צרכים סקטוריאליים מצומצמים, תוך פגיעה ברצף השירותים הציבוריים
 וביכולת לקיים מרחב קהילתי משותף. כך למשל, פינוי מתחם תנועת ה"צופים" ששירת כ-
 350 חניכים לטובת פעילות מצומצמת יותר של כ-30 ילדים נתפס בעיני רבים כדפוס פעולה
 חוזר של צמצום המרחב הציבורי הכללי. חזרה על מהלכים מסוג זה עלולה להעמיק את
 הפגיעה במערכות החינוך והקהילה ולייצר נזק מצטבר למרקם היישובי.

5. החמרת מחסור קיים, עומס תחבורתי ומשבר תקציבי
 עתלית מונה כ-12,000 תושבים וצפויה לגדול לכ-30,000, אך סובלת ממחסור חמור במבני
 ציבור. במקביל, היישוב מצוי בהליך מול ועדה גיאוגרפית מול המועצה כאשר הגירעון
 היישובי הצפוי לא יצליח להחזיק את צורכי הישוב. בתי הספר מסיטרין מתוקצבים בכ-פי
 6 לתלמיד לעומת החינוך הממלכתי - מהלך שיעמיק את הגירעון. בנוסף, מוסד אזורי
 צפוי להביא לגידול משמעותי בהסעות, בחניות ובתנועת כלי הרכב בשעות הבוקר
 ולהחריף את עומס התנועה החריף בכניסה ליישוב והיציאה ממנו שכבר קיים ופיתרון
 תחבורתי אין באופק

6. חלופות ראויות קיימות:

בסיכום סיור עם משרד החינוך ומועצה מתאריך 10.2.26 עלה שקיימות חלופות שהמועצה
 יכולה להשתמש בהן על מנת להמשיך את פעילות בתי הספר: במתחם סיטרין הקיים או
 במתחם "העומר" (10 מבנים יבילים מוכנים כולל מרחבים מוגנים שנבנו ע"י המועצה
 במימון משרד החינוך עבור ילדי המפונים מהעוטף בתקופת חרבות ברזל), מבלי לגזול את
 המשאב היחיד לילדים ונוער שיש בעתלית ובכך לייצר קרע חברתי מיותר בלב שכונות
 המגורים. יש להזכיר מכתב נוסף ששלח ראש המועצה ליו"ר ועד עתלית מה19.4.26,
 המבטיח להקים מתחם נוער חדש - מדובר בהבטחה ללא כיסוי תקציבי שקוף ובכל מקרה
 דורש שנים רבות של תכנון הקמה, וישאיר את הילדים והנוער הלומדים במרכז הנוער
 והמוזיקה ללא מענה. ואם מדובר בהצבת מבנים יבילים, מדובר בלעג לרש.

7. ניגוד עניינים אפשרי של מועצת חוף הכרמל

כאמור, בוועדה הגאוגרפית שיזמה מועצת חוף הכרמל להיפרדות מהיישוב עתלית, טוענת
 המועצה ליכולתה של עתלית לעצמאות. על רקע גירעון תקציבי ומחסור אדיר בתשתיות
 ומבני ציבור, לא ברור כיצד המועצה חפצה להשתמש במשאביה הדלים של עתלית על
 מנת להעביר אליה מוסד אזורי. כמו כן, המועצה משתמשת ביכולת שלה לקבוע עדיין
 את עתידה של עתלית באופן חד צדדי, מבלי שהנושא עלה אף להצבעה בוועד המקומי וללא
 שיתוף של הנהגת הורים יישובית למרות בקשתם הרשמית. הנושא מעורר תמיהה, כיצד
 המועצה מצד אחד שואפת להיפרד באופן חד צדדי מעתלית, ומהצד השני מציבה לה
 עובדות בשטח ללא הסכמה ובסתירה למשאבי הישוב כפי שצויין לעיל, אפילו ללא הצבעה
 בוועד המקומי וללא שיתוף הנהגת הורים יישובית.

כבוד השר, אנו מבקשים שתורה על עצירה מיידית של המעבר המדובר לשם מחשבה שנייה
 ושיקול דעת לאור הטיעונים שהוצגו על ידנו, תושבי עתלית פעילים, במכתב זה."

המכתב מיום 21.4.26 מצורף כנספח כ"ט

76. במענה למכתב זה נשלח מכתב לשר החינוך מטעם ועד בתי ספר תב"ד התומך במהלך. ראוי לציין כי במכתב זה
 צוין שהמקום מתאים ל-180 ילדים לכל היותר וכי בעבר שכן במבנה מספר דומה של תלמידים באופן זמני בבית
 ספר ממלכתי דתי. אמירה זו בלבד מלמדת כי ממילא מתחם "בית יוסף" אינו מתאים להיות מבנה קבע לשני
 בתי ספר (אלא אם סבורים המשיבים כי ניתן יהיה להחזיק לאורך זמן בית ספר המבוסס על 10-12 תלמידים
 בכיתה)

התייחסות ועד הורי בתי ספר תב"ד מיום 21.4.26 מצורפת כנספח ל'

77. ביום 26.4.26 שלח חבר הוועד המקומי, משה בן סימון, פניה לכלל המעורבים במועצה בוועד המקומי כחלק מההתכתבות בעקבות פניית יו"ר הוועד המקומי למועצה לאחר הדיון האחרון בוועד (ראו נספח כ') בכתבו בין היתר:

".. בית הספר החרדי נחשב לבית ספר אזורי וכ 39%- ממנו הם תושבי עתלית ולכן האמירה שמרבית התלמידים בבית הספר הם תלמידי עתלית היא לזרות חול בעיני הציבור.
...למועצה יש בית ספר חדש שמשרד החינוך בנה לטובת המפונים שלא עלה לה שקל ולמיטב ידיעתי הוא עומד ריק כבר לא מעט זמן. אז נכון שהמועצה מספרת עכשיו סיפור של שיפוצים אבל המסמך שקירה של משרד החינוך מראה אחרת ומצביע עליו בצורה הכי ברורה כאופציה הכי טובה.

....
במסגרת הניהול הדו-רובדי, לפני כשנתיים או שלוש מועצת חוף הכרמל העבירה את מרכז הנוער לניהולו של ועד היישוב עתלית והוא נמצא בבסיס התקציב של היישוב ולכן ההחלטה לגבי המבנה נתונה ל-ועד היישוב עתלית ולא למועצה.

מבנה הנוער הקיים הינו המבנה הציבורי היחיד שיש ליישוב עתלית לטובת פעילות נוער וגריעה שלו ממצבת הנכסים של היישוב לא תאפשר לספק פעילות חינוכית בלתי פורמלית לכ-4000 ילדים אשר מתגוררים ביישוב. כל האמירות הפופולסטיות של הקמת מבנה נוער חדש היא זריית חול בעיני הציבור כי שבענו הבטחות ושבענו פתרונות בדמות קרוואנים כאלו ואחרים.
...עתלית נמצאת כרגע בתהליך בחינת היפרדות מול המועצה ולכן למועצה אין את המנדט הציבורי והמשפטי... לקבל החלטות על הקמת בית ספר אזורי ביישוב כאשר החלטה זו תרחיב את הגירעון הכלכלי של היישוב ואף תגרע ממנו את מבנה הציבור היחיד של הנוער ביישוב כאשר כל זה קורה שברקע ליישוב עתלית אין בית ספר תיכון וחטיבת הביניים שלו בנויה 50% וגם סובל ממצוקה חסרת תקדים של מבני ציבור....

במידה והמועצה רוצה לתת מענה לתלמידי עתלית בלבד הנמצאים בכפר סיטרין, היא מוזמנת לאתר שטח בעתלית, לשים עליו קרוואנים ולתת להם מסגרת לימודית כמו כל תלמידי היישוב וחשוב להדגיש, תלמידי עתלית בלבד ולא תושבי חוף כי במצבנו הכלכלי הנוכחי והעתיד, אנחנו לא יכולים לארח אורחים על חשבוננו.

...לסיום אני רוצה ברשותכם לחזור למכתב של עורכת הדין מטעם הורי תלמידי כפר סיטרין אשר טענה בסעיף 25 במכתבה כי ועד היישוב מתנגד לבית הספר מטעמי דת ולטענתה זה נאמר לה ע"י המועצה. בבדיקה קצרה שערכתי מצאתי שבעתלית יש הכי הרבה בתי כנסת ומקוואות בחוף הכרמל ולכן תהיתי מה נמצא בבסיס האמירה הזו. כדי להיות בטוח שאני לא טועה אז המשכתי את הבדיקה שלי ומצאתי פרט מעניין, בקיבוץ החותרים שהינו חלק מהמועצה אין בית כנסת ומקווה ולהבנתי הנושא אף עלה לדיון מספר פעמים לדיון והצבעה ונדחה על הסף ע"י מזכירות הקיבוץ אז לפני שמטילים דופי בוועד היישוב עתלית בענייני דת, אני מציע לאנשי המועצה להסתכל במראה של עצמם.

...המועצה מנהלת תהליך היפרדות מול היישוב עתלית ובשנים האחרונות פנתה לכל גורם אפשרי להתלונן שהיא אינה יכולה להחזיק את היישוב עתלית מבחינה מוניציפלית וכלכלית אבל הפלא ופלא, שזה מגיע לדחוף לעתלית בית ספר אזורי שהיא אינה רוצה בחצר האחורית מטעמי דת בלבד אז פתאום אין בעיה לקחת את המבנה היחיד שיש ביישוב ולהסב אותו לבית ספר שלא משרת את האינטרסים המוניציפליים והכלכליים של היישוב."

78. על דבריו של בן סימון הוסיף יפתח כהן, חבר מליאת, את התנגדותו למהלך גם נוכח העומס התתבורתי שהוא מוסיף.

79. ביום 27.4.26 במהלך דיון במליאת המועצה, הסב חבר המליאה מר הרט, העותר את שימת הלב כי ההחלטה התקבלה ללא החלטת הוועד המקומי, וכי ההחלטה פוגעת בילדי וצרכי היישוב באומרו כך:

"בעתלית יש 4,222 ילדים לפי משרד הפנים 23.3% מתוכם לומדים מחוץ לעתלית (קרוב ל 1000- תלמידים) ביניהם החינוך המיוחד, כ 158- תלמידים, בלי מענה יישובי בחינוך הממלכתי דתי, 119 תלמידים.
בעתלית (אין) תיכון ממלכתי דתי וחטיבת ביניים, המועצה בכלל לא מציעה להם פתרון, לכלל התושבים.

הבית ספר שהיה בבית יוסף בעבר, היה ממלכתי דתי ואוחד עם ניר עציון, משום שהיה בו מעט מדי תלמידים שהצדיקו את קיומו, (כמות גדולה ממה שמדובר עכשיו), הבית ספר המדובר שרוצים להכניס לעתלית לא מאותו הזרם, הוא חרדי ממלכתי.

מתן מבנה נוער שלם, במרכז היישוב, שהושקעו בו כספים יישוביים, שוב ושוב, כאשר יש צרכים דחופים ותיעדופים נחוצים, גם למועצה וגם ליישוב עתלית יש בתי ספר שלא גמורים וגם לא מתוקצבים, אגמים ואדוות גיא, שלא מקבלים תקציב ולא מתוקצבים גם בעתיד הקרוב.

כל זה מוכיח שהקידום של המהלך הינו תיעדוף סקטוריאלי, ולא דאגה ליישוב או לילדי היישוב שלא לציין שכל זה מתבצע בזמן וועדה גיאוגרפית, כאשר מן הראוי, לתת לוועד היישוב את האפשרות להצביע על החלטה כזו, בייחוד על מבנה אשר היה בחזקתו עוד טרם האיחוד עם המועצה והועבר לרשותו למחלקת הנוער.

חבל שהמועצה חוסמת את הוועד להצביע על החינוך הפורמלי, בייחוד לאור מה שמתרחש. לא ראיתי בקשה של המועצה לקבל החלטה והצבעה של הוועד בנושא, אנחנו עדיין חיים בדמוקרטיה.

אירוע שאני מרגיש שחוזר על עצמו לאחרונה במליאה, גם ביישובים נוספים"

80. במענה השיב מר וקנין, עתה בכובעו כסגן ראש מועצה המקדם את הנושא, כי היועץ המשפטי של הוועד הודיע שאינו מוסמך להחליט בעניין. ראש המועצה הוסיף כי קיבל פרוטוקול דיון לפיו הוועד לא ידון בנושא, וכן ציין כי קיבל תקציב ל-5 מבנים יבילים לנוער שימוקמו במיקום מעולה.

81. למותר לציין כי ראש המועצה ומר וקנין לא ציינו כי חברי הוועד לא קיבלו כל מסמך סדור בדבר כוונת המועצה להעביר את בתי ספר חב"ד לעתלית, כי הסוגייה הזו לא הייתה כלל בסדר היום המעודכן ובוודאי לא עמדה מלכתחילה להצבעה, כי הודעת יו"ר הוועד כלל לא אושרה על ידי הוועד וכי גם בטיוטת הפרוטוקול עליה מסתמכים המשיבים נכתב כי הדרישה הייתה לקיים דיון המשך עם המועצה ולא לאשר את קידום בתי הספר.

82. תברת מועצה נוספת מעתלית, תמי שמואל, העלתה טענות נוספות כנגד המהלך:

"יצירת חממת פשיעה וסיכון ביטחוני (מבוסס מחקרית, אשלח בהמשך מידע בעניין): פינוי מרחב הילדים והנוער ומרכז מוסיקה מלב השכונות הוותיקות יכול להוביל לעלייה במקרי אלימות, ונדליזם ופשיעת נוער.

צוואר בקבוק: המבנה נמצא במיקום רגיש. הפיכתו לבית ספר אזורי (עם הסעות חוף) תייצר עומס תחבורתי ובטיחותי בלתי נסבל בכניסה ליישוב ובלב השכונות הוותיקות.

פתרונות "פלסטר" במקום השקעה בתשתיות:

השקעה של 600,000 ש"ח במבנים יבילים (קרוואנים) ללא תקציב לפיתוח שטח, תאורה, גינון ותשתיות. פתרונות זמניים הופכים לקבועים ופוגעים בילדים והנוער.

לכאורה נעשה כאן הלאמת משאבי הרוב לטובת המיעוט"

פרוטוקול הדיון מיום 27.4.26 מצורף כנספח ל"א

83. ביום 13.5.26 ו14.5.26 נשלחו מענים קצרים לפניית הנהגת ההורים לשר החינוך מטעם המחוז החרדי במשרד החינוך מהם עולה כי ההחלטה התקבלה בשיח בין הרשויות ונמצא כי הצבת בתי הספר במתחם "בית יוסף" הוא הפתרון המתאים אך זאת ללא לנמק מדוע ומבלי להתייחס לטענות הפונים.

המענים מטעם משרד החינוך מצורפים כנספח ל"ב

84. ביום 14.5.26 התכנס הוועד המקומי בעתלית ודן בסוגייה. בסוף הדיון נקבע פה אחד (7 תומכים ללא מתנגדים) כי "הוועד מתנגד לבתי ספר על אזוריים בעתלית וכי הועד דורש מהמועצה לבחון שוב חלופות אזוריות לרבות ובדגש על חלופת העומר כפי שהובא במכתב החלופות של משרד החינוך ולהיות שותף מלא בתהליך (מצ"ב מכתב משרד החינוך)".

85. להחלטת הוועד המקומי צורפה גם הודעת דואר אלקטרוני של אחראי תחום הנוער במועצה האזורית חוף הכרמל למר וקנין סגן ראש המועצה, ממנו ניתן ללמוד כי ההחלטה לאפשר העברת בתי הספר למתחם "בית יוסף" שמה 3000 בני נוער לדבריו בפני שוקת שבורה:

"צריך לזכור שאנחנו בפתחו של קיץ עם משמעויות קריטיות לנוער עתלית, 3000 ילדים ובני נוער ללא מקום במהלך הקיץ יהוו מכשול גדול לנוכח אתגרי הקיץ לנוער ובכלל, מה גם שהצלחנו לאייש את כל התקנים של רכזי הנוער בעתלית"

פרוטוקול הדיון בוועד המקומי מצורף כנספח ל"ג

86. בהעדר התקדמות וסירוב המועצה לדון בדברים ביום 4.6.26 שלח ב"כ העותרים דאז עו"ד ברנע מכתב מיצוי הליכים טרם הגשת עתירה לבית המשפט בה עמד על שלל פגמים הליכיים, החלופות שלא נבחנו, השיקולים הבלתי רלוונטיים ועל אי סבירות ההחלטה. מכתבו של עו"ד ברנע מצורף כנספח ל"ד

87. ביום 15.6.26 התקבלה תשובת היועצת המשפטית של המועצה ממנה עולה כי משרד החינוך סירב לקבל את בקשת המועצה לסגור את בית הספר, כי נמצאו שני מתחמים מתאימים במתחם "בית העומר" ומתחם "בית יוסף", וכי העדפת משרד החינוך הייתה ל"מבנה קבע" (טענה מפתיעה נוכח העובדה כי בבית ספר היסודי ממלכתי "גלי עתלית" ישנם 5 מבנים יבילים), תוך הפנייה לתשובת משרד החינוך בה לא ניתנה התייחסות כלשהי לטיעוני העותרים וממילא מדובר בסוגיה המצויה בסמכות המועצה. מעבר לכך לא ניתן הסבר מניח את הדעת מדוע לא נבחר "מתחם עומר" – מתחם בו הושקעו מיליוני שקלים ומתאים לקליטה מיידית של בית ספר ללא פגיעה כלשהי באיש (במיוחד שמתחם בית יוסף אינו יכול להיות בית קבע).

88. עוד נטען כי "הטענה בעניין סמכויות הוועד המקומי אינה ברורה. מלכתחילה ביקשה המועצה כי הוועד המקומי ידון בסוגיית מיקומו של בית הספר, אלא שהוועד סרב לעשות כן בהתבסס על עמדת יועמ"ש הוועד אשר סבר כי הנושא אינו בסמכות הוועד המקומי לנוכח העובדה כי מדובר במוסד חינוך פורמלי ולא במערכת החינוך הבלתי-פורמלית. לפיכך, דנה בו המועצה, והחליטה כפי שהחליטה", כל זאת על אף שסוגיה זו לא הובאה להחלטת הוועד וממילא ביקש יו"ר הוועד לקיים דיון בעניין.

מכתב המענה מצורף ומסומן כנספח ל"ה

89. ביני לביני, בחומרים שנשלחו לחברי המליאה לקראת דיון המועצה ביום 22.6.26, הסתבר כי אותם מבנים יבילים זמניים ובלתי מספקים להם הושג תקצוב עבור נוער עתלית ממשרד החינוך, צפויים להיות ממומנים

רובם מתקציבי הפיתוח של עתלית ועל חשבון צרכי היישוב (900,000 ש"ח מתוך 1,500,000 ₪). וזאת, מבלי שהתקציבים יכסו את הצרכים המידיים ובוודאי לא צרכיים עתידיים.

חומר רלוונטי שהופץ לקראת דיון מליאה ביום 22.6.26 מצורף כנספח ל"ו

90. מכל מקום נוכח הפרת הדין הברורה מוגשת העתירה דן.

הטיעון המשפטי בעתירה

ה. אי חוקיות בולטת – פעולה בהעדר סמכות

91. מעטים החליכים בהן רשות מקומית מפרה באופן מודע וברור את הוראות הדין תוך עקיפת כל הליך מינהלי תקין. החלטות הרשות המקומית (בתיאום עם משרד החינוך) להעביר את בתי ספר חב"ד לשטח היישוב עתלית ללא הסכמתו המפורשת של הוועד המקומי מנוגדת לחובה לקבל את הסכמת הוועד בהחלטות הנוגעות לחינוך ולתרבות. כמו כן נעשתה תוך עקיפת הסמכויות שהואצלו לוועד המקומי בתחומי החינוך הפורמלי וניהול מבני הציבור.

92. על חשיבות עקרון החוקיות ופעולת הרשות בתוך דל"ת אמות הסמכות עמדה דפנה ברק ארז בספרה "משפט מינהלי" (כרך א' פרק 4):

"הסמכות המינהלית וחוקיות המינהל הסמכות היא מושג היסוד של המשפט המינהלי. כל רשות מינהלית חייבת לפעול בתוך דל"ת אמות הסמכות שהוקנתה לה בחוק. העיקרון המבטא חובה זו נקרא עקרון חוקיות המינהל. הוא קובע את כפיפותה של הרשות המינהלית לחוק. לפי עקרון חוקיות המינהל, הרשות המינהלית רשאית ומוסמכת לעשות רק אותן פעולות שהחוק הסמיך אותה לעשותן. בניגוד לאדם טבעי, אשר רשאי לעשות כל מה שלא נאסר עליו (עמדה המשתקפת גם בעקרון החוקיות של המשפט הפלילי), מנועה הרשות המינהלית מפעולות שלא הוסמכה לעשותן בחוק או מכוחו. למעשה, שני הפנים של עקרון החוקיות מכוונים לאותה תכלית - הגבלת כוחו של השלטון והבטחת חירויותיו של היחיד, בהתאם למסורת הליברלית וניתן לראותם כמשלימים זה את זה. נוסף לכך, עקרון חוקיות המינהל מחזק את הדמוקרטיה, משום שהוא מחייב כי ההחלטות הנוגעות לכוחו של השלטון יהיו מבוססות על חוק שהתקבל ברשות המחוקקת הנבחרת."

93. בהתאם לדין ולפסיקה, השלטון במועצות אזוריות הינו שלטון דו רובדי, אשר נועד לתת מענה למצב הייחודי בו במסגרת המועצה האזורית מתנהלים יישובים המאופיינים בקהילות שונות, כאשר ההכרות עמוקה עם צרכי היישוב ותושביו נמצאת בראש וראשונה ביישוב עצמו. במסגרת אופי שלטון זה המועצה האזורית מתפקדת כגוף-על המופקד על ניהול האזור כולו, ואילו הוועד המקומי מופקד על ניהול ענייני היישוב הספציפי (ראו סעיף 90 לצו המועצות האזוריות, רע"פ 1782/03 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, משגב נ' יוסף סועאד, נט(3) 652 (2004))

94. סעיף 63 לצו המועצות האזוריות מעניק למועצה סמכות כללית ושירותית "לטפל ולפעול בכל עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה". סעיף 132 לצו המועצות האזוריות מאפשר למועצה להסמיך את הוועד המקומי לפעול במרבית התחומים הנמצאים בסמכותה בהתאם לסעיף 63 בשטח היישוב המנוהל על ידי הוועד המקומי.

95. גם בתחומים בהם לא ניתנה הסמכה פורמלית לוועד המקומי קיימת חובה על המועצה האזורית להתייעץ עימו טרם קבלת החלטות הנוגעות ליישוב הספציפי, לא כל שכן באשר מדובר על הקצאת מבני ציבור, כפי שנקבע למשל בעת"מ (מינהליים מרכז) 3778-04-23 שרון גנון נ' עמיר ריטוב, ראש המועצה האזורית לב שרון (נבו) (12.9.2025)

"ברור הוא כי לעמדת הוועד המקומי נודעת חשיבות מיוחדת שעה שהמועצה שוקלת את הבקשה להקצות מקרקעין לצרכי ציבור. הוועד מהווה את הגורם שאמור לייצג נאמנה את התושבים ברמה היישובית, להבדיל מהרמה האזורית. הוועד נבחר על ידי תושבי היישוב, ופועל לקידום האינטרסים המקומיים הייחודיים של היישוב, מתוך היכרות ישירה ועמוקה עם צורכי הקהילה והעדפותיה".

96. בכל הנוגע לענייני חינוך ותרבות עמדת הוועד המקומי הינה מכריעה וחל איסור על הרשות המקומית לקבל החלטות בתחומים אלו ללא הסכמת הוועד המקומי, גם אם הסמכות עצמה לא ניתנה לוועד המקומי, כפי שקובע סעיף 63 (א)(3) לצו המועצות האזוריות:

"לדאוג לפיתוח תחום המועצה ושיפורו ולקידום העניינים הכלכליים, החברתיים, התרבותיים והחינוכיים, של תושביו או של כל חלק מהם; ובלבד שהמועצה לא תטפל בענייני תרבות וחינוך הנוגעים ליישוב אחד או ליישובים אחדים אלא אם היתה זעתם של הועדים המקומיים, שלהנהלתם נתונים היישובים הנוגעים בדבר, נוחה מטיפול כזה"

97. הוראה ייחודית זו בתחומי החינוך והתרבות אינה מקרית אלא היא משקפת את החשיבות המיוחדת שיש להעניק לקהילות היישוביות עצמן לקבוע את סדרי העדיפויות בתחומים אלו באשר הן מכירות באופן הטוב ביותר את צרכי הקהילה.

98. הדברים מקבלים משנה תוקף במקום בו מדובר ביישוב גדול כמו עתלית, אשר המועצה תומכת בהפרדתו מהמועצה והעבירה החלטת מועצה בדבר עצמאות הניהול בו, כמו גם נטען בעמדת משרד החינוך בדבר הניהול העצמאי של מערכת החינוך.

99. בנסיבות אלו, חרגה הרשות המקומית מסמכותה באופן כפול:

- א. קיבלה החלטה הנוגעת בענייני חינוך ביישוב לא הסכמת הוועד המקומי בניגוד לדין.
- ב. קיבלה החלטה ללא אישור הוועד המקומי בסוגיות הקשורות בטבורן להחלטה בדבר העברת בתי ספר חב"ד למתחם "בית יוסף" וסגירת מתחם הנוער במקום, אשר הואצלו על ידי המועצה לוועד המקומי – אחזקת מבני ציבור, לרבות בית יוסף, מתן שירותי הנוער ביישוב וביצוע תקציבי הפיתוח.

100. החלטת המועצה לא רק שהתקבלה בחוסר סמכות בהעדר קבלת הסכמת הוועד המקומי, אלא התקבלה במקום בו היה ידוע למועצה כי הוועד המקומי מתנגד באופן עקבי להעברת בתי הספר מזה מספר שנים, דבר שהוביל לפניית המועצה למשרד החינוך לסגירת בתי הספר בהעדר מקום חלופי, ולכך שאפילו "ועד הורי חב"ד" כתב במכתבו מיום 13.4.26 כי ידועה לו התנגדות הוועד המקומי. למען הסר ספק כלשהו, כאמור לעיל, ביום 14.5.26 קיבל הוועד המקומי החלטה מפורשת המתנגדת למהלך (ראו נספח ל"ג).

101. בדיון המליאה שהתקיים ביום 27.4.26, לאחר שנטען בפניו כי נמנע מהוועד לדון בעניין וכי לא הוצגה כל בקשה של המועצה, טען ראש המועצה כי פנה לוועד להחליט בסוגיה אך הוועד סירב לעשות כן בשל עמדת הייעוץ המשפטי. על טענה זו חזרה היועצת המשפטית של המועצה במכתבה מיום 15.6.26:

"הטענה בעניין סמכויות הוועד המקומי אינה ברורה. מלכתחילה ביקשה המועצה כי הוועד המקומי ידון בסוגיית מיקומו של בית הספר, אלא שהוועד סרב לעשות כן בהתבסס על עמדת יועמ"ש הוועד אשר סבר כי הנושא אינו בסמכות הוועד המקומי לנוכח העובדה כי מדובר במוסד חינוך פורמלי ולא במערכת החינוך הבלתי-פורמלית. לפיכך, דנה בו המועצה, והחליטה כפי שהחליטה"

102. טוב היה אם טענות אלו לא היו באות לעולם, באשר בניגוד לנטען, איש מחברי הוועד המקומי לא קיבל לידיו פנייה סדורה מהמועצה לפיה בכוונתם להעביר למתחם "בית יוסף" את בתי ספר חב"ד, וכי נדרש אישורם. מטבע הדברים, בהעדר פנייה סדורה, לא יכול היה הוועד המקומי לדון בעניין. כפי שיצוין בהמשך טרם הקצאת המבנה לבית ספר חב"ד, היה על המועצה לפרסם לציבור הרחב את כוונתה זו, אז בוודאי נדרש היה מכתב סדור לחברי הוועד אשר מבקשים את אישורם. ודוק: ככל שהתנהלו שיחות שתוכנן לא ידוע לעותרים בין ראש המועצה, סגנו מר וקנין, ויו"ר הוועד, אז ככל שנאמרו דברים ללא החלטת הוועד הם נאמרו ללא סמכות. מכל מקום, גם באותו דיון עליו מסתמכת המועצה לא נמסר כי קיימת החלטה של המועצה להעברת בתי הספר, וכי רק עלה כי ישנה בקשה של ועד חורי חב"ד בעניין (כך גם נכתב באותה טיוטת פרוטוקול). מכל מקום, הסוגיה לא הייתה בסדר היום של חברי הוועד כלל.

103. לא זו אף זו, ראש המועצה, סגנו מר וקנין ויתר הגורמים במועצה ידעו היטב שחברי הוועד ברובם המוחלט מתנגד להקצאה. גם בדיון הלא פורמלי בישיבת 15.4.26 הביע הרוב המוחלט של חברי הוועד התנגדות למעבר, עובדה שמר וקנין שערך את טיוטת הפרוטוקול לא טרח לציין.

104. מכל מקום, במייל שנשלח מיו"ר הוועד עם טיוטת הפרוטוקול לגורמים הרלוונטיים במועצה עלה במפורש כי אין כוונה כלשהי לוותר על קבלת עמדת הוועד אלא עלתה דרישה לקיים את המשך הדיון ביחד עם חברי הוועד המקומי:

"אנו מבקשים לקיים ישיבת המשך במועצה עם נבחרי הציבור של עתלית המכותבים למייל זה והמועצה בנוגע לסגירת בית הספר ובחינת המענה למצב".

105. גם באותה טיוטת פרוטוקול נכתב מפי היו"ר כי:
"בהמשך לכך הדיון בנושא יעבור למועצה כשאני מבקש מהמועצה לזמן את חברי הוועד והמליאה, נבחרי הציבור של עתלית, להגיע לדיון זה"

106. והנה, חלף קיום הוראות הדיון, המחייב הסכמת הוועד המקומי בענייני חינוך וקבלת החלטות בסוגיות הקשורות ומצויות בסמכות הוועד (מבני הציבור, הנוער) אצה רצה לה המועצה לאשר את המעבר, וזאת מבלי לבקש את עמדת הוועד ואף מבלי לעדכן אותו במהלך.

107. למותר לציין כי גם לו ניתן היה להבין שישנה החלטת ועד לפיה הוועד מודיע כי לא ידון בשל מניעה משפטית, אזי תפקיד המועצה היה להבהיר כי מדובר בטעות ברורה על פניה וכי קיימת לוועד הסמכות לאשר את החלטות החינוך ביישוב.

108. וכאילו לא די בכך, לאחר שסמוך לאירועים אלו, הוברר באופן חד וברור כי חברי הוועד מתנגדים לסוגיה, ובהמשך אף הצביעו על כך באופן רשמי, מצאה המועצה להתעלם מכך בניגוד לדין.

ו. הליך קבלת ההחלטות היה פסול מיסודו

109. הרשות המקומית, בדומה לכל רשות מינהלית אחרת, מחוייבת בחובת הגינות שהינה מעין חובת אמון מוגברת של הרשות כלפי הפרט. חובת ההגינות משליכה על אופן קבלת החלטה – המתחילה באיסוף ובדיקה עניינית של כלל הנתונים הרלוונטיים, עוברת למימוש זכות הטיעון, שקילת מלוא השיקולים הרלוונטיים ומסתיימת בהנמקה ראויה. בבג"ץ 297/82 ברגר נ' שר הפנים, פ"ד לז(3) 029, פס" 3 לפסק דינו של מ"מ הנשיא שמגר (1983) נקבע האופן בו אמורה להתקבל החלטה ראויה:

"ההחלטה חייבת להיות בכל מקרה תוצאה של בדיקה עניינית, הוגנת ושיטתית... תהליך קבלת ההחלטה על-ידי מי שהוקנתה לו סמכות על-פי חוק מן הראוי שיהיה מורכב, בדרך כלל, ממספר שלבים בסיסיים חיוניים, אשר הם הביטוי המוחשי להפעלת הסמכות המשפטית תוך התייחסות לנושא מוגדר, ואלו הם: איסוף וסיכום הנתונים (לרבות חוות הדעת המקצועיות הנוגדות, אם ישנן כאלה), בדיקת המשמעויות של הנתונים (דבר הכולל, במקרה של תיזות חלופות, גם את בדיקת מעלותיהן ומגרעותיהן של התיזות הנוגדות), ולבסוף, סיכום ההחלטה המנומקת. תהליך כגון זה מבטיח, כי כל השיקולים הענייניים יובאו בחשבון, כי תיעשה בחינה הוגנת של כל טענה, וכי תגובש החלטה, אותה ניתן להעביר בשבט הביקורת המשפטית והציבורית."

110. חובת הנאמנות של הרשות המקומית (ולצידה משרד החינוך, כמו כל רשות ממשלתית) הינה חובה מוגברת בכל מקום באשר מדובר בהקצאת מקרקעין אשר הם, כפי שנקבע בבג"ץ 3638/99 אמנון בלומנטל נ' עיריית רחובות, נד(4) 220 (2000) (להלן: בג"ץ בלומנטל), המשאב החשוב שבמשאביה. נוסף כי ככל שמדובר בתחום החינוך, הדברים מקבלים משנה תוקף. לפיכך נקבע בבג"ץ בלומנטל כי:

"הקצאת מקרקעין חייבת להיעשות על-פי כללים וקריטריונים הוגנים, שוויוניים, ברורים, ענייניים וגלויים ועל-פי שיקולים ענייניים סבירים ומידתיים. אלה מהווים אבן פינה בקיומו של מינהל תקין המשרת את הציבור נאמנה"

111. עוד צוטטו שם דברי הנשיא שמגר בבג"ץ 5023/91 פורז נ' שר הבינוי והשיכון, בעמ' 801:

"מקרקעי הציבור צריכים להתנהל לפי אמות מידה ממלכתיות. אימוץ אמת מידה כאמור הוא בגדר חובתן של רשויות ציבור בכל ענייניהן, ועל אחת כמה וכמה ככל שהדבר נוגע לטיפול ברכוש שהוא בבעלותו של הציבור כולו. תירגומן של אמות המידה האמורות לאופני התנהגות מצביע, בין היתר, על החובה לנהוג בהגינות ובשוויון ועל פי כללי המינהל התקין"

112. ובהמשך לגבי התשתית העובדתית הנדרשת ושקילת כלל השיקולים הרלוונטיים:

"כל החלטה מינהלית חייבת להתבסס על תשתית עובדתית בדוקה. בהיעדר תשתית עובדתית ראויה, אין בידי הרשות אפשרות לשקול ולשקלל את כלל האינטרסים המשמשים בזירה... הקצאת משאבי ציבור לצורכי ציבור נועדה לקדם פעילות לטובת הציבור, ועל הרשות לבדוק את צורכי הציבור בטרם מוקצים על-ידיה משאבים לגופים אלה או אחרים."

113. תשיבות מיוחדת נקבעה בפ"ד בלומנטל לחובת הפרסום בכלל טרם החלטה ולתושבי השכונות הרלוונטיות בפרט, בכדי שיוכלו להביע עמדתם ביחס להקצאת הקרקע:

"נדבך ראשון בהליך הקצאה תקין הוא הפרסום. חובת הפרסום היא פועל יוצא של השקיפות הנדרשת לצורך תקינותו של ההליך המינהלי (על חשיבותה של השקיפות בפעילותה של הרשות, ראו רע"פ 1127/93 מדינת ישראל נ' קליין [14], בעמ' 516). חובת הפרסום של ההליך המינהלי נגזרת מאופייה הדמוקרטי של המדינה, מחובת הנאמנות של נבחרי הציבור ומזכות הציבור לדעת (בג"פ 1601/90 שליט נ' פרס [15], בעמ' 364-365). ... בפרסום כוונתה של מועצת העיר להקצות קרקע לגוף מסוים או לצורך מסוים ובפרסום הקריטריונים לכך, יש כדי לאפשר ביקורת ציבורית ושיפוטית על הנעשה בכספי הציבור ובמקרקעיו ולהבטיח הקצאה השומרת על האינטרס הציבורי (בנבנשתי, במאמרו הנ"ל [29], בעמ' 798-797). יש בכך גם משום מתן אפשרות להתמודדות הוגנת על משאבי הציבור שבידי העירייה ועל הקצאת משאבים אלה לצרכיו האמיתיים של הציבור.

... כאשר ההקצאה משליכה על תושבי השכונה, ויש בה כדי להשפיע על אורח חייהם ועל איכות חייהם, וכאשר יכול שישנם מעוניינים נוספים שבידם להציע הצעות לשימושים שונים בקרקע לצורכי ציבור או קרקע אחרת לצורך הפרויקט המוצע, יש לפרסם את עניין ההקצאה ולאפשר להם להשמיע ולומר דברם (בג"פ 3/58 ברמן נ' שר-הפנים [16], בעמ' 1508). על-ידי מתן זכות טיעון נשמר אמון הציבור בנבחרי; מתאפשרת הבאת תשתית עובדתית מלאה בפני הרשות ומובטחת קבלתן של החלטות ראויות.... בעקבות שמיעת התושבים יש לקיים דיון ענייני ורציני בכל ההיבטים של ההקצאה, לשקול את כל השיקולים הרלוונטיים, להתייחס לטענות שהושמעו ולאזן בין הצרכים השונים. רק בדרך זו יכולה להתקבל החלטה ראויה, ורק בדרך זו נשמרים כללי המינהל התקין. על הדיונים להשתקף בפרוטוקולים, שחובת ניהולם נגזרת מן הדין (סעיף 52 לתוספת השניה של פקודת העיריות) לתושבים זכות עיון בפרוטוקולים (סעיפים 1 ו-2 לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998; סעיף 58 לתוספת השניה של פקודת העיריות). זכות זו מאפשרת ביקורת על החלטה (בג"פ 954/97 כהן, עו"ד נ' ראש לשכת עורכי-הדין [18], בעמ' 519 מול אות השוליים ג, 520 מול אות השוליים א, 521).

114. לצד אלו נקבעה בפ"ד בלומנטל חובת ההוועצות בגורמים רלוונטיים, כאשר ברי כי במקרה זה מדובר בראש וראשונה בוועד המקומי ובהנהגת ההורים היישובית.

115. בעת"מ (מינהליים מרכז) 3778-04-23 שרון גנון נ' עמיר ריטוב, ראש המועצה האזורית לב השרון (נבו 12.9.2025) יושמה הלכת פ"ד בלומנטל והפסיקה שבאה אחריה בהקצאת מקרקעין ומשאבים ציבוריים למטרות שונות (שם לעניין הדרישה להקים מתווה) במסגרת השלטון הדו רובדי, ושם הודגשה חובת ההוועצות ומתן משקל רב לוועד המקומי, גם בסוגיות שלא הואצלו לו על ידי המועצה, לחלק:

"העתירה עוסקת בדרישת העותרות להקצאת משאבים ציבוריים לצורך הקמת מקווה, ובכלל זאת הקצאת מקרקעין ציבוריים ומימון עלויות ההקמה והאחזקה. העותרות אינן מבקשות היתר להקמה פרטית של מקווה, אלא דורשות הקצאה מוניציפאלית הנתמכת במשאבים ציבוריים... בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי אין לחלק נכסים ציבוריים או כספי תמיכה אלא על פי קריטריונים ברורים, אחידים וידועים מראש ... בעניין בלומנטל נקבע, כי לשם קיום חובתה של הרשות כנאמנת הציבור, וכדי להבטיח שקיפות, יש לפרסם את כוונתה להקצות קרקע לגוף או למטרה מסוימת, לפרסם את הקריטריונים שעמדו בבסיס החלטתה ולאפשר לתושבים להשמיע את דברם לאחר פרסום הכוונה לבצע את ההקצאה. בנוסף, חלה על הרשות החובה לקיים דיון ענייני ורציני בכל היבטי ההקצאה, לרבות התייעצות עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים, שקילת כלל השיקולים והאיזון בין הצרכים השונים. נקבע גם, כי יש לתעד את הדיונים בפרוטוקולים ולהעניק לתושבים זכות לעיין בהם. ... המבנה הדו-רובדי של המועצות האזוריות נועד לאפשר לוועד המקומי אוטונומיה בניהול העניינים הפנימיים של היישוב, תוך הבחנה בין תפקידו לבין אלו של המועצה האזורית. בהתאם לצו המועצות המקומיות, הוועד המקומי נחשב לרשות מקומית בפני עצמה.... אך גם אם תאמר שהחוק אינו מאפשר האצלת הסמכות ביחס לעניין הנוגע להקמתם של מבני ציבור, ואף אם תאמר כי במקרה דנן ממילא לא הואצלה הסמכות (השוו עניין בית אלעזר), ברור הוא כי לעמדת הוועד המקומי נודעת חשיבות מיוחדת שעה שהמועצה שוקלת את הבקשה להקצות מקרקעין לצרכי ציבור. הוועד מהווה את הגורם שאמור לייצג נאמנה את התושבים ברמה היישובית, להבדיל מהרמה האזורית. הוועד נבחר על ידי

תושבי היישוב, ופועל לקידום האינטרסים המקומיים הייחודיים של היישוב, מתוך היכרות ישירה ועמוקה עם צורכי הקהילה והעדפותיה"

116. ביישום ההלכה לעיל על עניין העברת מבנה הנוער לחב"ד נראה כי אין שלב בהליך המינהלי אותו ביצעה המועצה האזורית, בתמיכת משרד החינוך, כדין. טרם נפרט, די להגיד כי למעשה מדובר בהליך קבלת החלטות חשאי, ללא כל מסמך שתועד, שנערך במשך יום עבודה אחד, בו לא ידוע מי נטל בו חלק, למעט העובדה שראש המועצה שוחח עם שר החינוך ונציגי חב"ד, ולא יצאה בעניינו החלטה מסודרת. מכל מקום, כאמור, בבחינת שלבי ההליך, ניכר כי מי מהם לא נעשה כראוי:

- א. בניגוד להלכה הפסוקה, לא פורסמה כוונת המועצה האזורית להקצות את המבנה לבתי ספר חב"ד, ולא נמסר מה הקריטריונים אשר הובילו לשקילת החלטה זו. למעשה הליך זה התנהל במחשכים.
- ב. בהעדר פרסום, נמנעה זכות הטיעון מתושבי עתלית ומכלל הגורמים הרלוונטיים להחלטה, לרבות הוועד המקומי והנהגת ההורים. פרסום זה היה מונע גם את "אי ההבנה" לכאורה באשר לעמדת הוועד המקומי אשר בוודאי היה מביע עמדתו הברורה כנגד ההקצאה ובכך מונע אותה בהתאם להוראות סעיף 63(א)(3) לצו המועצות האזוריות.
- ג. הופרה חובת ההיוועצות עם הוועד המקומי, למרות החובה החוקית ולמרות הבקשה המפורשת לקיום דיון בעניין.
- ד. הפגיעה בזכות הטיעון והשימוע התגברה כי לא רק שהמועצה לא פרסמה כנדרש טרם ההחלטה על כוונתה להקצות את המבנה לחב"ד, אלא היא נמנעה לשמוע את הגופים השונים שפנו אליה כדי להביע את עמדתם, לרבות הנהגת ההורים, הוועד המקומי ותושבים רבים ובכללם העותרים. על כך נאמר:

"חובתה של הרשות המינהלית להבטיח הגינות בהליך... בהליך לבשה דמותם של שני כללי יסוד, המכונים כללי הצדק הטבעי זכות הטיעון והאיסור על משוא פנים. כללים אלה מבטאים את דרישות הסף של ההגינות הפרוצדורלית. זכות הטיעון או, לחלופין, חובת השמיעה היא זכותו של הפרט להשמיע את טענותיו בפני הרשות... " (דפנה ברק ארז בספרה "משפט מינהלי" (כרך א', פרק 15, עמ' 462)

- ה. בהעדר שמיעת כלל הגורמים הרלוונטיים, ברור כי לא עמדה בפני המועצה בהחלטתה מלוא התשתית העובדתית הנדרשת ולא נשקלו כלל השיקולים ההכרחיים.
- ו. במקום שבו שלא שמעו את הגורמים הרלוונטיים, לא נשקלו כלל השיקולים הרלוונטיים, הייתה נכונות לשמוע רק את ועד הורי חב"ד וההחלטה התקבלה במחשכים בעקבות שיתח עלומה עם שר החינוך, אין להתפלל כי לא ניתנה בזמן אמת הנמקה להחלטה. העדר הנמקה מפורטת מסמלת גם היא על אי חוקיות ברורה כפי שכתבה דפנה ברק ארז בספרה "משפט מינהלי" בהתייחסה לחשיבות חובת ההנמקה (כרך א', עמ' 424-423 ועמ' 433):

"ראשית, החובה לנמק מסייעת לקבלת החלטה רציונלית ולא שרירותית.. שנית, החלטה מנומקת מסייעת להסתמכות נכונה עליה...שלישית, ההנמקה מספקת תשתית עובדתית לביקורת על פעולתה של הרשות – הן ביקורת מנהלית... הן ביקורת משפטית והן ביקורת ציבורית. כאשר ההחלטה מנומקת, הביקורת מסוגלת להתייחס לטעמיה, וכן להעריך אותה מהיבט השוויון, ביחס להחלטות אחרות שהתקבלו בעניינים דומים. רביעית, ההנמקה מבטאת יחס אנושי ומכבד לפרט שהחלטה המנהלית עוסקת בו. חמישית, ההחלטה חשובה לביסוס אמון הציבור בשלטון...שישית, תוכן ההנמקה יכול להיות בעל חשיבות לתדמיתו הציבורית והאישית של הנוגע בדבר...ההימנעות מלנמק החלטה עשויה ללמד שהטעמים לקבלתה לא היו כשרים, או שלא קדם לה תהליך בדיקה מסודר"

בהעדר הנמקה כלל לא ברור מי הגורמים שדנו בסוגייה, מה האינטרסים אותם הם משרתים ומה השיקולים שנדונו.

ז. משוא פנים, ניגוד עניינים ושיקול זרים

117. הליך קבלת ההחלטות הלא תקין, ניהול ההליך במחשכים וללא קיום היועצות, שימוע או דיון והנמקה מסודרת, מצביעים שלעצמם על חשש ממשי לקבלת החלטות על סמך שיקולים זרים ובלתי רלוונטיים.

118. חשש זה מתעצם נוכח העובדה כי ההחלטה דנן התקבלה במועד בו פועלת המועצה האזורית במאבק חזיתי למול האינטרסים של היישוב עתלית בנסיון להפריד את היישוב מהמועצה ב"וועדת גבולות" וזאת, כך על פי הוועד המקומי עתלית, ללא שמובטחת האיתנות הכלכלית של היישוב, לרבות נוכח המחסור האדיר במבני ציבור בכלל ומבני חינוך בפרט.

119. מחלוקת זו ורצון המועצה להפרד מעתלית, מעלה מעבר לחשש כי האינטרסים של היישוב אינם עומדים בסדר העדיפויות של המועצה, כך שנכונה הייתה המועצה להטיל על היישוב, על חשבון מבני ציבור אצלו, להחזיק בשטח היישוב שני בתי ספר קטנים סקטוריאליים אשר משרתים מספר מצומצם של תושבי עתלית (כ-58) ובעיקרם משרתים תלמידים מחוץ ליישוב (כ-90), וזאת תוך הטלת הנטל המימוני על חשבון יתר תושבי עתלית, וכל זאת במקום בו לא ניתנים שירותי חינוך ללמעלה מ-1000 תלמידי עתלית, לרבות תלמידי החינוך הממלכתי דתי אשר למדו בעבר בבית הספר והוא נסגר בשל מיעוט תלמידים (למרות שמספרם יותר מכפול ביחס לתושבי עתלית המבקשים חינוך חב"ד) ותלמידי החינוך המיוחד. בכך עולה החשש כי בהתנהלות זו מבטיחה המועצה כי אותם בית ספר חב"ד אשר ביקשה לסגור יהיו "הבעיה של עתלית" לאחר ההפרדה.

120. אין לכחד כי שיקולים זרים אלו, הם אלו שמנעו מהרשות המקומית להעביר את בתי ספר חב"ד ל"מתחם עומר" למרות שמדובר במבנה בית ספר ריק ומוכן שהיה פעיל עד לאחרונה, שהעברת בתי הספר לשם לא תפגע באיש. קשה להשתחרר מהתחושה כי ההחלטה הברורה מאליה לא התקיימה בשל רצונה של המועצה כי בעתיד "בעיית בתי ספר חב"ד" לא תהיה תחת אחריותה. עוד קשה להשתחרר מהתחושה כי העברת בתי ספר חב"ד לשטח במרכז המועצה האזורית, הייתה מובילה לביקורת של תושבי המועצה ביישובים השונים שלא היו מעוניינים בכך.

121. כפי שפורט ברקע העובדתי הגישה הלעומתית בה נוקטת המועצה כלפי עתלית, באה לידי ביטוי מובהק, במינויו של מר וקנין לסגן ראש המועצה האחראי על עתלית, למרות שהוא מייצג המיעוט ביישוב עתלית. עצם הבחירה במי שבהכרח אינו מקדם את האינטרסים של מרבית תושבי היישוב כמי שמוביל את התנהלות המועצה מעלה מעבר לחשש כי קבלת ההחלטות ביחס לעתלית לא באה לקדם את האינטרסים של מרבית תושבי היישוב.

122. מינוי זה, ביחד עם התעלמות ואי קבלת עמדת הוועד המקומי, תחת המבנה הדו רובדי, מצביעה על "כשל דמוקרטי" מובהק באשר ברור כי קבלת ההחלטות אינה משקפת את רצון הציבור הרלוונטי אלא שיקולים

אחרים. זאת במיוחד, בתחום החינוך, בו קיבלו הוועדים המקומיים משקל מכריע בקבלת ההחלטות, בדיוק בשל חשש להתנהלות מסוג זה.

123. הדברים הגיעו לכדי חומרה מיוחדת, לאחר שראש המועצה הוביל לאישורו של מר וקנין כמנכ"ל עתלית בניגוד מפורש לדין, כך שלמעשה הכניס "סוס טרויאני" לתוך הוועד המקומי שאינו מקדם בראש וראשונה את האינטרסים היישוביים אלא את האינטרסים של המועצה ושלו אישית כבעל "תיק עתלית" במועצה, תוך הפרת כללי ניגוד העניינים ואיסור משוא פנים.

124. לשם הבנת חומרת הפרת הדין בהקשר זה, ראו למשל סעיף 37ג. לצו המועצות האזוריות, האוסר על חבר מועצה להיות עובד הרשות המקומית (לא כל שכן סגן ראש המועצה הממונה על הוועד המקומי המסוים). על כך מוסיף סעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975 כי כל עיסוק נוסף של סגן רשות דורש אישור של שר הפנים ולא יינתן אישור במקום קיימת "אפשרות של ניגוד עניינים בין העיסוק בעסק או בעיסוק הנוסף לבין תפקידו כראש רשות או כסגן ראש רשות..". למותר לציין כי אישור משרד הפנים לא ניתן ולא יכול היה להינתן ואף, למיטב הידיעה, משרד הפנים קבע כי מינוי זה אינו חוקי.

125. סעיף 2 לחוק הרשויות המקומיות (הגבלת הזכות להיבחר), תשכ"ד-1964 קובע איסור סטוטורי נוסף על עובד רשות מקומית בתפקידים מסוימים הקבועים בתוספת (לרבות תפקיד מנכ"ל היישוב לו יש סמכויות במתן רשיונות, היתרים והעסקת עובדים בשטח היישוב) להבחר למועצה. מכאן חזקה בוודאי שסגן ראש הרשות הממונה על יישוב מסויים לא יכול להיות עובד בשטח היישוב.

126. על אלו מוסיף סעיף 9 ל"הודעה בדבר כללים למניעת ניגוד עניינים של נבחרים הציבור ברשויות המקומיות" כלל לפיו "עובד בשכר של אותה רשות מקומית, או של המועצה הדתית שבאותה רשות מקומית" פסול מלהיות חבר מועצה.

127. למעשה לא רק שלמר וקנין אסור היה להתמנות כמנכ"ל יישוב עתלית אלא בהתאם לסעיפים 106-107 לצו המועצות האזוריות אסור היה להעסיק בתפקיד זה גם את קרוב משפחתו.

128. על חשיבות העדר משוא פנים ואיסור להיות תחת ניגוד העניינים ברשויות המקומית נקבע למשל בבג"ץ 595/89 משה שמעון נ' שלום דנינו, הממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים, מד(1) 409 (1990), שם בית המשפט אסר כאיסור הלכתי על אדם להיות חבר מועצה וסגן ראש מועצה במקביל לכהונתו כמזכיר מועצת פועלים:

"... שתיקת המתקוק לגבי התחום הבלתי מוסדר אינה מתפרשת, בדרך כלל, כהסדר שלילי לגבי אותו תחום, אלא אך כהימנעות מחקיקה המאפשרת תחולתה של ההלכה הפסוקה (ראה בג"צ 589/86 [5]). ביסודם של הדינים האוסרים על ניגוד עניינים בתחום המשפט הציבורי - בין דינים חקוקים ובין דינים הלכתיים - עומד מיגוון של שיקולים (ראה בג"צ 35/82 [3] הנ"ל). העיקריים שבהם הם שלושה: הראשון עניינו חובת האמון שעובד הציבור חב לציבור במילוי תפקידו. מחובת אמון זו נגזרת חובתו של עובד הציבור שלא להימצא במצב שבו קיים חשש כי יהיה ניגוד בין חובתו לציבור לבין אינטרסים אחרים.. השיקול השני העומד ביסוד הכלל בדבר ניגוד עניינים הוא שיקול שמקורו בדרישת הגינות, תום-לב וצדק טבעי. "פעולת הרשות הציבורית תוך מצב של ניגוד אינטרסים אינה יכולה לעלות בקנה אחד עם חובת ההגינות ותום הלב, שקיומה חייב

לא רק להתקיים אלא גם להיראות" (השופט נתניהו בבג"צ 35/82 [3] הנ"ל, בעמ' 519). השיקול השלישי מקורו בדרישות המינהל התקין. מינהל תקין מחייב, מחד גיסא, שממלא התפקיד יעמיד לנגד עיניו את טובת התפקיד ולא טובה אחרת כלשהי. מצב של ניגוד עניינים עשוי להביא, בסופו של דבר, למצב של העדפת עניינים זרים לתפקיד ופגיעה בו. מאידך גיסא, מצב ניגוד עניינים פוגע באמון הציבור במערכת השלטונית. הציבור עשוי לחשוב ששיקולים זרים לתפקיד הציבורי מניעים את נושאי התפקיד, והדבר עשוי לפגוע באמונו במערכת השלטונית (ראה בבג"צ 531/79 [1] הנ"ל, בעמ' 571).

129. ראו לעניין חשיבות האיסור בדבר ניגוד עניינים ברשויות המקומיות גם פסק בבג"ץ 6299/21 עמותת עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' מועצה מקומית כעביה טבאש חג'אג'רה (נבו 8.11.2023) שם הבהיר בית המשפט את החשיבות לאי מינוי קרובי משפחה של נבחר ציבור כעובדי ציבור:

האיסור להימצא בניגוד עניינים מבטא את כללי הצדק הטבעי, אשר אוסרים על משוא פנים ודעה קדומה, ומחייבים את הרשות לפעול בהגינות ובתום לב. בנוסף, כלל זה נובע מחובת האמון של בעל התפקיד הציבורי כלפי הציבור, שלא להימצא במצב שבו קיים חשש לניגוד בין חובתו לפעול לטובת הציבור לבין אינטרסים אחרים. טעם נוסף לכלל הוא הגנה על פעילותו התקינה של המינהל הציבורי, המחייבת כי בעל התפקיד לא יעמיד לנגד עיניו טובה אחרת מלבד טובת התפקיד; כמו כן, ניגוד העניינים פוגע באמון הציבור במינהל הציבורי, שכן עצם ההימצאות במצב של ניגוד עניינים מעלה את החשש שבעל התפקיד יושפע משיקולים זרים (עניין לוי, פסקה 16; בבג"ץ 7805/00 אלוני נ' עיריית ירושלים, פ"ד נז(4) 596, 477 (2003); בבג"ץ 595/89 שמעון נ' הממונה על מחוז דרום במשרד הפנים, פ"ד מד(1) 414, 409 (1990); שפניץ, בעמ' 41-45; יצחק זמיר "ניגוד עניינים במרחב הציבורי" ניגוד עניינים במרחב הציבורי – משפט, תרבות, אתיקה, פוליטיקה 225, 232-234 (תשס"ט)). בנוסף, אי עמידה על כלל זה היא פתח לשחיתות, ועל כן הקפדה על הכלל חשובה על מנת לשמור על טוהר המידות במינהל הציבורי (עניין לוי, פסקה 16)."

130. על ניגוד העניינים המובנה בין המועצה האזורית לוועד מקומי עמד בית המשפט ב עת"מ (מינהליים ב"ש) 13086-02-25 חנה אטיאס נ' מועצה אזורית - שדות נגב (נבו 12.6.2025)

"השלטון המקומי במועצות אזוריות הינו בעל מבנה דו רובדי. הסמכויות מצויות בידי המועצה האזורית, והוועד המקומי כפוף להחלטות המועצה האזורית, והוא מנהל את העניינים הפנימיים של הישוב שהוא מייצג. לוועד המקומי סמכויות פעולה ישירות, וסמכויות אחרות הנובעות מהתחומים שהמועצה האזורית התירה לו לטפל בהם, וככל שהיא עצמה אינה פועלת בהם. מובן כי התנהלות דו רובדית זו מורכבת, וכוללת בחובה לא רק פוטנציאל לניגוד עניינים, אלא לעיתים גם ניגוד עניינים של ממש, שכן לא תמיד האינטרס של הוועד המקומי זהה לאינטרס המגולם בהחלטת מועצה אזורית, אשר יכול ותעדיף מתן דגש לאינטרס ציבורי מסוים על פני אחר".

131. ניגוד העניינים במקרה הנדון לא היה תיאורטי בלבד (על אף שדי בעצם קיומו של משוא פנים ומצב של ניגוד עניינים בכדי לפסול קבלת החלטות) אלא הוא היה נוכח ביותר במציאות.

132. סגן ראש המועצה המקדם בתוקף תפקידו את העברת בתי ספר חב"ד לעתלית בידיעה מוחלטת כי הרוב המוחלט של חברי ועד עתלית ותושבי עתלית מתנגדים למעבר, נוכח היה בכלל הדיונים הנוגעים להתנהלות הוועד המקומי, בעל עמדת השפעה על התנהלות יו"ר הוועד והיועץ המשפטי, כאשר עצם נוכחותו מרתיעה את חברי הוועד להתנהל באופן חופשי בסוגיות בהן הוועד מתנגד לעמדת המועצה, בכלל ובעניין העברת בתי הספר בפרט.

133. הדברים הגיעו לכדי שיא במקום בו טיוטת פרוטוקול שנערכה על ידי או בשיתוף מר וקנין כמנכ"ל היישוב באופן מגמתי לחלוטין והסתירה את העובדה כי מרבית חברי הוועד המקומי מתנגדים באופן מוחלט להעברת בתי ספר חב"ד (כפי שעלה בישיבה שלאחר מכן באופן סדור) מוצאת את דרכה לגורמים השונים במועצה, ואז על סמך טיוטה זו, טוען מר וקנין עצמו, הפעם בתפקידו כסגן ראש מועצה, כי חברי הוועד אינם מעוניינים לדון בנושא באופן שקרי לחלוטין ובידיעה כי הסוגייה כלל לא הייתה על סדר היום. ושוב – באשר הוא יודע היטב כי מרביתם ככולם של חברי הוועד מתנגדים למהלך באופן חד משמעי. ונזכיר – טיוטת פרוטוקול זו היא זו שהובילה לקבלת החלטות שנערכה בחופזה במשך יום אחד בהחבא וכתירוץ מדוע מפרה המועצה את הדין המחייב את קבלת עמדתו המכריעה של הוועד המקומי.

134. החשש לקבלת החלטות תחת משוא פנים ומשיקולים זרים מתגבר נוכח העובדה כי באותו יום מכריע בו התקבלה ההחלטה במועצה, נפגשו גורמי המועצה אך ורק עם נציגי חב"ד, תוך המנעות מכוונת להפגש עם נציגי הוועד המקומי, הנהגת ההורים ותושבים מעתלית, אשר כלל לא ידעו כי צפויה להתקבל החלטה בדחיפות זו. ונדגיש: בהתאם למסמכים הקיימים בידי העותרים, גם יו"ר הוועד המקומי ציפה לדיון סדור עם המועצה בעניין והופתע מהחלטת המועצה ללא דיון.

135. וכאילו לא די בכך, נראה שנדבך משמעותי נוסף בהחלטה נבע משיחה של שר החינוך עם ראש המועצה מבלי שפורסם תוכנה, וכל אשר יודעים שלאחר שיחה זו התקבלה החלטת ראש המועצה שלא לסגור את בתי הספר ולהעבירם לעתלית בניגוד לעמדה קודמת כאשר במקביל נשלח מכתב ליו"ר הוועד ממנו עולה כי ראש המועצה קיבל הבטחות ממושרד החינוך לתקציבים. בנסיבות אלו, בוודאי ללא פרסום תוכן הדברים שנאמרו, עולה חשש כי במסגרת שיקולי המועצה בכלל וראש המועצה בפרט, להעברת בתי ספר חב"ד לעתלית עמדו אינטרסים זרים למהלך.

ח. תשתית עובדתית חסרה, התעלמות מהשיקולים הרלוונטיים, הפליה וחוסר סבירות

קיצוני

136. התנהלות המשיבים הובילה לקבלת החלטות שאינה נסמכת על תשתית עובדתית מוצקה, לא ניתן משקל לשיקולים הרלוונטיים ולשלילת חלופה סבירה ללא הסברים. כל זאת הובילו להחלטה מפלה ובלתי סבירה באופן קיצוני.

i. העדפה פסולה של קבוצה קטנה מתושבי עתלית

137. כפי שצוין ברקע העובדתי לעיל היישוב עתלית סובל ממחסור משמעותי במבני ציבור ומבני חינוך בפרט. מחסור זה מקבל משנה תוקף נוכח ההליכים להפרדת עתלית מהמועצה האזורית חוף כרמל והצורך שלה להיות מסוגלת להישען על רגליה שלה.

138. מחסור זה מתבטא בכך שלמעלה מ-1000 תלמידי היישוב עתלית נאלצים ללמוד במוסדות חינוך מחוץ ליישוב. כפי שציין הוועד המקומי בפני ועדת הגבולות, אין בעתלית בית ספר **תיכון** אחד, יש להעריך כי תידרש חטיבת ביניים נוספת ויש צורך בבית ספר יסודי ממלכתי נוסף נוכח גידול האוכלוסייה.
139. בעוד שבשני בתי ספר חב"ד לומדים כ-58 תושבי עתלית יחדיו, מחסור במבני הציבור מוביל לכך שכ-800 תלמידי תיכון חילוניים ועשרות תלמידי תיכון דתיים לומדים מחוץ ליישוב, כאשר תלמידי התיכון הדתיים לומדים ברשות אחרת, כ-136 תלמידי החינוך הממלכתי דתי היסודי לומדים בשנת הלימודים הנוכחית מחוץ לעתלית בהעדר מסגרת אחרת, כאשר בשנת הלימודים הקרובה יצטרפו אליהם 38 תלמידי בכיתה א' בלבד שייאלצו לצאת מחוץ ליישוב. בנוסף כ-158 תלמידי החינוך המיוחד גם הם לא מקבלים פתרונות ביישוב.
140. דהיינו: בעוד שבית הספר הממלכתי דתי היסודי הציבורי שהיה ב"מתחם יוסף" נסגר בשל העדר תלמידים מספק ותלמידי עתלית נאלצים לנדוד למקומות אחרים, מקדמים המועצה האזורית ומשרד החינוך 2 מוסדות חינוכיים סקטוריאליים אשר כלל אינם מיועדים לכלל הציבור אשר בשניהם יחד יש פחות ממחצית התלמידים מעתלית ביחס לתלמידי החינוך הממלכתי הדתי הכולל, ומכניסים ליישוב מספר רב של תלמידים שאינם תושביו.
141. ויודגש כי כבר בשנת 2001 אישר הוועד המקומי בעתלית תכנית עקרונית להקמת מוסד חינוך ממלכתי דתי בעתלית שייתן מענה לאוכלוסייה זו, וזו מתוך ראייה רוחבית לטובת היישוב. מתן ההיתר לחב"ד לעבור ליישוב חותרת תחת כוונה זו הן בשל "ההשתלטות" על מבנה ציבורי חשוב והן נוכח העובדה הדבר עלול להוביל לקשיים להקמת בית הספר הממלכתי דתי בהמשך נוכח קיומם של שני בתי ספר ביישוב בהם אין הרשמה סבירה.
142. וכך חלף לספק את השירות הציבורי הבסיסי ל-158 ילדי חינוך מיוחד מעתלית, אשר נגררים בהסעות למקומות מרוחקים, מחליטים המועצה ומשרד החינוך, להעדיף בתי ספר אלטרנטיביים, בניגוד לכל הגיון ובאופן מפלה. בהקשר ילדי חינוך המיוחד רק לאחרונה דחה בית המשפט עתירה (עת"מ (מינהליים חי')-18027-08-25 **טל מלול נ' מועצה אזורית חוף הכרמל** (נבו 21.8.2025)) של הורים לילדי חינוך תושבי עתלית כנגד העדר מסגרת מתאימה עבור ילדיהם ביישוב והצורך שלהם לנסוע למרכז מיר"ב הסמוך למתחם עומר (אותה חלופה פנויה עבור בתי ספר חב"ד)
143. ודוק הספקת החינוך הציבורי הממלכתי הפתוח לכל הינה החובה הבסיסית של הרשות המקומית ומשרד החינוך עבור תושביהם (ראו סעיף 7 לחוק לימוד תש"ט-1949, וכן חוק חינוך מיוחד, תשמ"ח-1988)
144. בהקשר זה נשוב ונדגיש כי בתי הספר חב"ד הם בתי ספר סקטוריאליים המיועדים לאוכלוסיות שאינן דווקא חרדיות (לרבות ציבור חילוני וממלכתי דתי) ואינם אלו המקדמים את האינטרס הציבורי בקידום חינוך ממלכתי חרדי אוניברסלי. בהקשר זה יש לתמוה על עמדת משרד החינוך המנוגדת למדיניות העקרונית שלו לקדם בראש וראשונה מוסדות חינוך ממלכתיים חרדיים לציבור הרחב במקום בו יש צורך רשותי בכך.

145. כך למשל במכתב שכתב מנהל המחוז החרדי אך בחודש מאי האחרון בעניין הקמת מוסד חינוך ממלכתי חרדי בשטחה, אך נוצר ויכוח האם יהיה מוסד סקטוריאלי של חב"ד או מוסד כללי, בהחיר הוא את הקדימות המתחייבת להקמת מוסדות חינוך ממלכתיים חרדיים אוניברסליים ולא סקטוריאליים:

כפי שנקבע גם בחוזר מנכ"ל "מוסדות חינוך ממלכתי-חרדי", מוסדות ממלכתיים-חרדיים הינם מוסדות חינוך רשמיים, אשר פתיחתם נעשית מתוך דיאלוג ושיתוף פעולה עם הרשות המקומית, ובהתאם למיפוי הצרכים, מספר התלמידים, אופק הצמיחה, יכולת ההפעלה והתשתיות הנדרשות.

....
עם זאת, בהתאם לדין ולהוראות החלות על פתיחת מוסדות חינוך רשמיים, ההחלטה בדבר הקמת מוסד בפועל והיערכות הרשות לכך נתונה גם לשיקול דעתה של הרשות המקומית, בהתאם לנתונים המצויים ברשותה ובכלל זה היבטים של מיפוי, תכנון, תקצוב, היקף ביקוש, אפשרות להעמדת מבנה מתאים ויכולת תפעולית כוללת.

עוד יובהר, כי במסגרת השיח שהתקיים עם הרשות המקומית הודגש כי מוסד ממלכתי-חרדי, ככל שיוקם, נועד לשמש את כלל הציבור המבקש חינוך ממלכתי-חרדי בעיר, ואינו מיועד לקהילה או קבוצה חרדית מסוימת. בהתאם לעקרונות חוזר המנכ"ל, מדובר במוסד חינוך רשמי הפתוח לרישום עבור כלל ההורים המבקשים חינוך ממלכתי-חרדי ואשר יקבלו על עצמם את תקנון המוסד ואופיו."

מכתב מנהל המחוז החרדי בעניי כפר יונה מצורף כנספח לז'

146. עקרון העדפת החינוך הממלכתי החרדי הציבורי הכולל חלף חינוך סקטוריאלי אף קיבל ביטוי בדיון בעת"מ 72110-02-25 גרוס ואח' נ' מר יונה יהב ואח', שם קיבל בית המשפט את עמדת עיריית חיפה (שהסכימה להקים מוסד חינוך ממלכתי חרדי בעקבות הגשת העתירה) לפיה יש לפעול לפתיחת בית ספר ממלכתי חרדי לכלל הציבור החרדי בעיר חלף מוסד "צבוע" סקטוריאלי.
מסמכים מתוך ההליך מצורפים כנספח ל"ח

147. עוד יש לתמוה כי משרד החינוך תומך בהותרת מוסדות חינוכיים קטנים, אשר עלותם לציבור, הינה גבוהה במיוחד (נוכח התקצוב העודף פר תלמיד בשל מספר התלמידים המצומצם) חלף נקיטת פעולה לאחד את בית הספר עם מוסדות חינוך ממלכתיים חרדיים אחרים (למשל באפשרות שעלתה בטירת הכרמל). בהקשר זה ניתן להפנות לתקנות חינוך ממלכתי (פתיחת מוסדות), תשי"ד-1953, המצביעות באופן מובהק על כך שבתי ספר המבוססים על כ-10 תלמידים בשכבה אינם מקובלים. מדוע במקרה זה משרד החינוך נהג כפי שהוא נהג, לו הפתרונים.

148. אין זה מתפקידי העותרים לקבוע האם על המועצה ומשרד החינוך להמשיך לקיים את בתי הספר חב"ד, אך כן זכאים הם לעמוד על זכויות תושבי עתלית שקידום בתי הספר הללו לא יהיו על חשבון החינוך הציבורי הממלכתי האוניברסלי בעתלית. העדפת אוכלוסייה סקטוריאלית זו על פני האינטרסים הכוללים של תושבי עתלית הינה פגיעה חמורה בעקרון השוויון, אשר הפגיעה בו בהקשר החינוכי, מהווה פגיעה בזכות החוקתית לכבוד האדם (בג"ץ 7426/08 טבקה משפט וצדק לעולי אתיפיה נ' שרת החינוך, פ"ד סד(1) 820 (2010) (להלן – "פרשת טבקה").

ii. הבחירה בחלופה פוגענית ולא בחלופה הולמת וראויה

149. מזה שנים רבות משמש מתחם בית יוסף כמרכז נוער ומוסיקה שוקק חיים לילדי עתלית. מאז האצלת סמכויות האחזקה במקום והאחריות על הנוער בכלל, משקיע ועד מקומי עתלית כספים רבים מתקציבו כדי לתחזק את המבנה ולהעמידו באופן המיטבי לטובת צרכי 4000 ילדי עתלית.
150. השטח הבנוי של המבנה עומד על כ- 1000 מ"ר רבוע בשתי קומות. לאחר השקעת משאבים אנושיים וחומריים רבים, עלה בידי הוועדים המקומיים בעתלית להעמיד מתחם נוער ומתחם מוסיקה שוקק חיים, הכולל חדרי מוסיקה, מועדון נוער, פעילות תנועות הנוער, מענים לנוער בסיכון ועוד.
151. בספטמבר 2023 נוכח שיפוץ מאסיבי שעבר בית הספר היסודי אדוות ים, הוחלט להעביר לשם באופן זמני את בית הספר. בעקבות כך צומצמו מרכזי הנוער והמוסיקה עד מאוד, והוכשרו 8 כיתות לימוד. במצב דברים זה לצד פרוץ מלחמת חרבות ברזל, נפגעה מאוד פעילות המתחם, כאשר בדצמבר 2023 התפטרו נוכח התנאים מנהלי הנוער והמוסיקה. למשך חודשים גם לא היה רכז נוער יישובי ונוכח צמצום בתקן על ידי המועצה האזורית היה קושי בגיוס רכז נוער חדש.
152. לקראת ובעקבות חזקת בית הספר "אדוות ים" למקומו הטבעי, לאחר השיפוץ, היה גיוס כולל של גורמים ביישוב כדי להחזיר את מתחם הנוער לשימוש מלא, לרבות גיוס כספים, גיוס צוות התארגנות פיזית וקהילתית. בין היתר גויסה רכזת נוער חדשה והוכשר המבנה. בקומה העליונה של המבנה נמצא מרכז המוסיקה בו חדר מנהל המרכז, מתחם עם 3 חללים קטנים לשיעורי מוסיקה, אולפן הקלטות, חדר אקוסטי נוסף וחדר ששימש לחזרות מקהלה. בנוסף בקומה העליונה היה חדרו של מנהל מרכז הנוער, חדר גדול עם מטבח, שני חדרי פעילות גדולים בהם נעשה שימוש להתכנסויות, פגישות נוער, שיעורי עזר ועוד. בקומה התחתונה היה מועדון נוער, מועדוני רוחה וחלל ספרייה ופופים.
153. לקראת חודש אפריל מאמצי השיקום של המקום הגיעו למיצוי והפעילות במקום הלכה וגדלה, כאשר המטרה הייתה להשיב את המתחם למלוא תפארתו כפי שהיה בשנת 2023. והנה, בעקבות ההחלטה הבלתי חוקית להעביר את המתחם לבתי ספר חב"ד החלו עתה שיפוצים חדשים להתאמת המבנה לצרכי בתי הספר, באופן שפשוט גדע באופן סופי את הפעילות במקום. הדבר הוביל לסגירת מרכז המוסיקה ולהתפטרות מנהליו, ואילו מרכז הנוער ומועדוני הרווחה חולקים מרחב של גן אשר אין בו בכדי לתת מענה ולו בקירוב לצרכים.
154. מדהים לראות כי במענים שקיבלו העותרים והגורמים השונים, לרבות מענה היועצת המשפטית, לא עלה צורך של ממש להציג מענים של לפעילות הנוער והמוסיקה כאילו צרכי 4000 הילדים ובני הנוער ביישוב הינם כקליפת השום עבורם.
155. בכל הנוגע למרכז המוסיקה נאמרו אמירות שונות אך לא נראה באופן פתרון ראוי. בכל הנוגע "למתחם הנוער" אין בשלב זה כל פתרון ופעילות הקיץ של נוער עתלית תהיה ברובה במרחבים בחוץ בהעדר מבנים ראויים.
156. כאמור לעיל, ישנה כוונה להביא ליישוב 5 מבנים יבילים עבור פעילות נוער, אך גם אלו ממומנים ברובם על חשבון תקציבי הפיתוח של היישוב, השלמת הקמתם תארך חודשים רבים וממילא לא יהיה בהם פתרון הולם לצרכי הנוער או חלופה הולמת למתחם.

157. והנה בהחלטה חסרת אחריות זו של המועצה ומשרד החינוך נפגעה באופן קשה פעילות הנוער והחינוך הלא פורמלי ביישוב במיוחד בסיום תקופה כה קשה של מלחמה, נפגע מלאי מבני הציבור והכל תוך השתת עלויות על תקציבי פיתוח של היישוב ללא כל הסכמה.
158. כל זאת בתחומים שהואצלו באופן מפורש לוועד המקומי אשר הוביל השקעת משאבים וכספים רבים בהם לאורך השנים.
159. מהמענים השונים עולה כי סוגייה זו הייתה לצנינים בעיני המשיבים ולא ניתן לה משקל של ממש, אם בכלל, באשר גם לא שמעו כלל את הגורמים הרלוונטיים.
160. על ההתעלמות משיקול מרכזי זה ניתן ללמוד גם מהודעת אחראי הנוער במועצה אשר הצביע בפנייה למר וקנין, סגן ראש המועצה, כי סגירת מתחם הנוער תוביל לנזק מהותי ל-3000 בני נוער בכלל ובקיץ בפרט, וכל זאת ללא מענה קרוב.
161. **חלופת "מתחם עומר" - בהשוואה לחלופת "מתחם בית יוסף" בעתלית, עמדה בפני המשיבים חלופה מעולה שאינה פוגעת באוכלוסייה אחרת וביישוב עתלית. לא ניתן למצוא טעם מניח את הדעת מדוע חלופת מתחם עומר לא נבחרה.**
162. בסיוור משרד החינוך והמועצה עלו 3 חלופות אפשריות מיום 29.1.26 למבנה עבור בית ספר חב"ד. עיון באופציות מעלה כי למעשה לא ניתן לחלוק על כך שהחלופה הזמינה והטובה ביותר עמדה ב"מתחם עומר" – מתחם הנמצא במרכז המועצה האזורית, ולא בלב יישוב כלשהו, באופן מתאים ויאה לבית ספר על אזורי המשרת תלמידים משטחים נרחבים. על חלופה זו נאמר בסיכום הדיון:
- מתחם יבילים באתר העורפי במתחם "עומר": במתחם מועצתי ובצמוד לבית ספר "העומר" הוקם אתר עורפי כמענה לתלמידים מפונים. אתר זה תוקצב במלואו על ידי משרד החינוך בעלות של כ-6.5 מלש"ח ובו הוצבו 10 מבנים יבילים לכתות אס, מרחבים מוגנים ומבנה שירותים. כיום, המועצה עושה שימוש זמני לצרכיה במתחם ובעתיד מתוכנן לשמש את בית ספר העומר לכשיחל בהליך בנייה מחדש במסגרת נוהל פסילת מבנים. מבדיקת הדברים עולה כי אין הכרח הנדסי בשימוש מתחם היבילים עבור ההליך הנ"ל, שכן הפסילה והבניה תיעשה בשלבים ומבנה בה"ס אינו בניין אחד ועל כן, מתחם זה יכול לשמש כאכסנייה זמנית לאיכלוס המוסדות ועד להשלמת בנייה מבנה הקבע.**
163. עינינו הרואות כי מדובר במתחם רחב ידיים שהיה פעיל עד לאחרונה, ורק מחכה לכניסת תלמידים ותלמידות, ללא כל קושי או בעיה, כפי שניתן לראות בתמונה זו:

164. בעוד שהעברת בתי הספר לעתלית פוגעת אנושות בנוער עתלית, פוגעת בסדרי העדיפויות של תושבי עתלית, ומקצה משאבים יקרי ערך לאוכלוסייה קטנה מתוך עתלית, במקום שמעל 1000 תלמידי העיר לא זוכים לחינוך ממלכתי ציבורי בעיר, לרבות תלמידי החינוך הממלכתי דתי והחינוך המיוחד להם מחוייבת המועצה, מעניק "מתחם עומר" פתרון הולם וראוי לבתי ספר חב"ד ללא פגיעה כלשהי.

165. ודוק: טענת קרבת מקום המגורים אינה רלוונטית כלל לבית ספר על אזורי, במיוחד לבית ספר המשרת תלמידים מיישובים רבים המתגוררים במרחקים גדולים, ובמיוחד באשר מדובר בבתי ספר סקטוריאליים המיועדים לאוכלוסייה מסויימת. לעומת זאת בהתאם לסעיף 20 לחוק חינוך ממלכתי תשי"ג-1953 וסעיף 3 לחוק חינוך מיוחד, תשמ"ח-1988, זכאים תלמידי התיכון בעתלית, תלמידי החינוך הממלכתי דתי ותלמידי החינוך המיוחד שיקיימו עבורם בית ספר בקרבת מקום מגוריהם.

166. הטענה כי קיימת עדיפות ל"מבני קבע" היא תמוהה. כפי שעולה גם מסיכום הדיון, מתחם עומר, בדומה ליתר המתחמים שהוקמו עבור המפונים, נבנו ברמה גבוהה וממילא צפויים לעבור תהליכי של בניית קבע ויוכלו לשמש בתי ספר לטווח הארוך. כאשר ממילא נעשה שימוש נרחב במבנים יבילים במערכת החינוך בכלל ובעתלית בפרט.

167. לא זו אף זו, דווקא מתחם "בית יוסף" בעתלית הוא מתחם ישן שנועד לבית ספר אחד ובהסתכלות ארוכת טווח אינו מתאים לקיומם של שני בתי ספר, אלא אם כוונתם של המשיבים היא להמשיך לקיים מוסד חינוכי בכיתות של 10-12 תלמידים או תלמידות בכיתה (מרביתם לא מעתלית).

168. במענים שניתנו על ידי המשיבים לא ניתן למצוא הסבר מניח את הדעת מדוע היה צורך לפגוע באוכלוסייה מסויימת ובניגוד לצרכי היישוב עתלית לשם העברת בתי הספר חב"ד בניגוד לכל שיקול הגיוני. כנראה שהטעמים להחלטה זו מקורם בשיקולים זרים שאינם רלוונטיים להחלטה דנן.

169. נוכח האמור לעיל, מתחייבת המסקנה כי החלטת המשיבים לבחור את חלופת עתלית, התעלמה משיקולים עניינים מהותיים, הנוגעים לפגיעה באינטרס הציבורי של תושבי עתלית, הפגיעה בנוער, והעדפה פסולה של קבוצה קטנה ותלמידים מחוץ לעתלית על פני אוכלוסיות אחרות מעתלית הזכאיות ללימודים בקרבת מגוריהם. יש בהתעלמות זו משיקולים אלו שלעצמם להביא לפסילת ההחלטה (בג"צ 10907/04, ישראל סולחידן נ' עיריית רחובות 1.8.2010).

170. כאשר מאזנים את החלופות והשיקולים השונים, לא ניתן להשתחרר מהמסקנה כי לא נערך איזון ראוי בין השיקולים השונים, באופן אשר הפך את החלטת המשיבים לבלתי סבירה באופן קיצוני. (בג"צ 5240/96, אברהים סלח ג'ועמיס נ' שר הפנים, 31.3.1997)

ט. סיכום

171. מעטים המקרים בהם ניתן לחזות בהליך מנהלי אשר בכל שלביו נוגע באי חוקיות ברורה וקיצונית. החל מהעדר סמכות, ניהול הליך בהיחבא, ללא פרסום, שקיפות, תוך מניעת זכות היועצות וזכות טיעון מגורמים רלוונטיים, וכלה בהחלטה לא מפורסמת ולא מנומקת.

172. אין להתעלם מהקשר הישיר בין התנהלות זו לעובדה כי הליך זה לווה בהתנהלות במשוא פנים, תוך ניגוד עניינים ומתוך שיקולים זרים.

173. טעמים כבדי משקל אלו מצביעים על כך כי סיכויי העתירה להתקבל גבוהים במיוחד. על כך נוסף כי מניעת מתן צו ארעי וצו ביניים תגרום לנזקים של ממש ועלולה להוביל לסיכול העתירה (במיוחד בכל הנוגע למתחם עומר), כך שמאזן הנוחות נוטה באופן ברור לטובת העותרים.

היום: 30.6.26

הרן רייכמן, עו"ד
ב"כ העותרים

בית המשפט המחוזי חיפה
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עת"מ _____

העותרים

1. דוד הרט ואח'י
באמצעות ב"כ עו"ד הרן רייכמן מ.ר. 34974, רחוב האלון 26, תמרת.
טל' 0505657157; דואר אלקטרוני law.haran@gmail.com

נגד -

המשיבים:

1. מועצה אזורית חוף הכרמל ואח'י

תצהיר

1. אני הח"מ דויד הרט 303592653 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:
 1. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ובבקשה לצו ארעי וצו ביניים.
 2. אני אחד מהעותרים בעתירה ומשמש כחבר מליאה במועצה אזורית חוף הכרמל.
 3. כלל העובדות המופיעות בעתירה הן למיטב ידיעתי.
 4. כלל העובדות הנוגעות להתנהלות במועצה האזורית ובמליאת המועצה הן מידיעתי האישית
 5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

חתימת המצהיר

אישור

אני החתום מטה הרן רייכמן עורך דין, מאשר בזה כי ביום 29.6.26 לאחר שזיהיתי את המצהיר, דויד הרט 303592653, ולאחר שהוזהרתי אותו כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה.

עו"ד הרן רייכמן

מ.ר. 34974

חתימת מקבל התצהיר

בית המשפט המחוזי חיפה
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עת"מ _____

העותרים

1. דוד הרט ואח'
באמצעות ב"כ עו"ד הרן רייכמן מ.ר. 34974, רחוב האלון 26, תמרת.
טל' 0505657157; דואר אלקטרוני law.harar@gmail.com

נגד -

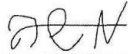
המשיבים:

1. מועצה אזורית חוף הכרמל ואח'

תצהיר

2. אני הח"מ משה בן סימון, 036093870 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ובבקשה לצו ארעי וצו ביניים.
2. אני אחד מהעותרים בעתירה ומשמש כחבר ועד מקומי עתלית.
3. כלל העובדות המופיעות בעתירה הן למיטב ידיעתי.
4. כלל העובדות הנוגעות להתנהלות בוועד המקומי ובדיוניו הן מידיעתי האישית
5. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

חתימת המצהיר

אישור

3. אני החתום מטה הרן רייכמן עורך דין, מאשר בזה כי ביום 29.6.26 לאחר שזיהיתי את המצהיר, משה בן סימון, 036093870, ולאחר שהוזהרתי אותו כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה.

עו"ד הרן רייכמן

מ.ר. 34974
חתימת מקבל התצהיר

בית המשפט המחוזי חיפה
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עת"מ _____

העותרים

1. דוד הרט ואח'
באמצעות ב"כ עו"ד הרן רייכמן מ.ר. 34974, רחוב האלון 26, תמרת.
טל' 0505657157; דואר אלקטרוני law.harar@gmail.com

נגד -

המשיבים:

1. מועצה אזורית חוף הכרמל ואח'

תצהיר

1. אני הח"מ עינת חכים ת.ז. 066029752 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזה לאמור:
 1. תצהירי זה ניתן לתמיכה בעתירה ובבקשה לצו ארעי וצו ביניים.
 2. אני אחת מהעותרות בעתירה ומשמשת כיו"ר הנהגת ההורים הישובית.
 3. כלל העובדות המופיעות בעתירה הן למיטב ידיעתי.
 4. כלל העובדות הנוגעות למאבק הציבורי כנגד החלטת המשיבים הן מידיעתי האישית
 5. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

חתימת המצהירה

אישור

אני החתום מטה הרן רייכמן עורך דין, מאשר בזה כי ביום 29.6.26 לאחר שזיהיתי את המצהירה, עינת חכים 066029752, ולאחר שהוזהרתי אותה כי עליה לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה.

עו"ד הרן רייכמן
חתימת ב"כ ע"ד התצהיר

